

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Den Paritetiske Forsamling for Konventionen mellem Staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Den Europæiske Union (AVS-EU)

Den 29. samling i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999

2000/C 59/01

Protokol fra mødet mandag den 11. oktober 1999

1. Højtideligt åbningsmøde 1

Konstituerende møde

1. Den Paritetiske Forsamlings sammensætning 1
2. Valg af Den Paritetiske Forsamlings Præsidium 1

Den Paritetiske Forsamlings møde

1. Godkendelse af den foreslåede dagsorden og arbejdsprogrammet (AP/2785) 2
2. Stedfortrædere 2
3. Modtagne dokumenter 2
4. Æresformand for Den Paritetiske Forsamling 4

DA

5. Hovedbetænkning om bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union (AVS-EU/2770/99)	
— Hovedordfører: Fernández Martín	4
6. Udviklingen i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU	
— Behandling af et forslag til beslutning af Kinnock	4

2000/C 59/02

Protokol fra mødet tirsdag den 12. oktober 1999

1. Stedfortrædere	5
2. Afgørelse på grundlag af Præsidiets forslag om, hvilke foranstaltninger der skal træffes vedrørende beslutningsforslag	5
3. Redegørelse ved Kirsti Lintonen, statssekretær, formand for Rådet for Den Europæiske Union	7
4. Redegørelse ved Séverin Adjovi, minister for handel, kunst og turisme (Benin), formand for AVS-Rådet	7
5. Spørgetid til AVS-Rådet	7
6. Spørgetid til Rådet for Den Europæiske Union	7
7. Det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU	
— Behandling af forslag til beslutning af Kinnock (fortsat)	7
8. Spørgetid til Kommissionen	8
9. Handels- og samarbejdsaftale med Sydafrika	8
10. Det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU	
— Behandling af forslag til beslutning af Kinnock (fortsat)	9

2000/C 59/03

Protokol fra mødet onsdag den 13. oktober 1999

1. Stedfortrædere	10
2. Forbindelserne mellem Vestindien og EU	10
3. Situationen i Østtimor	10
4. Situationen i Østtimor (fortsat)	10
5. Meddelelser fra formanden	10
6. Erklæring om Pakistan ved Lowe, generaldirektør i Kommissionen	11
7. Spørgsmål og emner vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-landene i henhold til Lomé-konventionen	11
8. Uopsættelige emner vedrørende situationen i de forskellige lande og regioner	11
9. Meddelelse fra formanden, Corrie	11

2000/C 59/04

Protokol fra mødet torsdag den 14. oktober 1999

1. Stedfortrædere	12
2. Situationen i de forskellige lande (fortsat)	12
3. Meddelelser fra formanden	12
4. Situationen i de forskellige lande (fortsat)	12
5. Godkendelse af protokoller	12
6. Kommissionens opfølgning af de beslutninger, som Den Paritetiske Forsamling vedtog på sin 28. samling (Strasbourg den 29. marts – 1. april 1999)	12
7. Beretning om virksomheden i de sociale og økonomiske kredse	12
8. Behandling og afstemning om beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer	13
9. Behandling og afstemning om udkast til betænkninger	13
10. Behandling og afstemning om beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer (fortsat)	13
11. Udnævnelse af hovedordfører	14
12. Tid og sted for næste møde	14
Bilag I Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU	15
Bilag II Deltagerliste	16
Bilag III Vedtagne beslutninger	20

I

(Meddelelser)

DEN PARITETISKE FORSAMLING FOR KONVENTIONEN MELLEM STATERNE I AFRIKA, VESTINDIEN
OG STILLEHAVET OG DEN EUROPÆISKE UNION (AVS-EU)NASSAU
(Bahamas)

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 11. OKTOBER 1999

(2000/C 59/01)

(Mødet åbnet kl. 11.00)

1. Højtideligt åbningsmøde

Talere: William C. Allen, finans- og planlægningsminister, Bahamas, John Corrie, formand, Louis Serge Clair, formand, og Hubert A. Ingraham, premierminister for Commonwealth of the Bahamas.

(Mødet afbrudt kl. 12.30 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: JOHN CORRIE LOUIS SERGE CLAIR

Formænd

Konstituerende møde

1. Den Paritetiske Forsamlings sammensætning

Corrie, formand, meddelte, at fortegnelsen over medlemmerne af Den Paritetiske Forsamling, som fremsendt af AVS-staternes myndigheder og Europa-Parlamentets formand, ville blive vedføjet protokollen som bilag.

2. Valg af Den Paritetiske Forsamlings Præsidium

Corrie, formand, meddelte, at han havde modtaget følgende forslag, jf. artikel 2 i Den Paritetiske Forsamlings forretningsorden:

AVS-medlemmer (med forbehold af samråd i AVS-Gruppen)

AVS-formand:

Louis Serge Clair (Mauritius)

AVS-næstformænd:

Angola

Belize

Burundi

Den Centralafrikanske Republik

Fiji

Grenada

Lesotho

Madagaskar

Mauretanien

Mauritius

Nigeria

Salomonøerne

Europæiske medlemmer:

Europæisk formand:

Corrie

Europæiske næstformænd:

Junker

Van Hecke

Schwaiger

Kinnock

Mauro

Carlotti

Novelli

Dybkjær

Lucas

Decourrière

Mendiluce Pereiro

Sylla

Ovenstående Præsidium valgtes ved akklamation.

Den Paritetiske Forsamlings møde

1. Godkendelse af den foreslåede dagsorden og arbejdsprogrammet (AP/2785)

Talere: Kinnock, der meddelte, at samarbejdsaftalen mellem EU og Sydafrika netop var blevet undertegnet, repræsentanten for Eritrea og Imbeni. Den foreslåede dagsorden og arbejdsprogrammet godkendtes derefter med tilføjelse af et ekstra punkt »Æresformand for Den Paritetiske Forsamling«.

2. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Gemelli (for Bodrato), Kreissl-Dörfler (for Lannoye), Lulling (for Sudre), Mayer (for Schmitt), Menéndez del Valle (for Díez Gonzalez), Morillon (for Decourrière) og Zimmerling (for Glase).

3. Modtagne dokumenter

Formanden meddelte, at der var modtaget følgende dokumenter:

Hovedbetænkning om bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union

(hovedordfører: Fernández Martín) (AVS-EU/2770/99)

Følgende beslutningsforslag:

— AP/2776 af Kinnock for PSE-Gruppen om det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU

— AP/2801 af Cunha og Maij-Weggen, for PPE-Gruppen, om situationen i Østtimor

— AP/2802 af van den Bos, Nicholson, Busk og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om situationen i Østtimor

— AP/2803 af Lucas, Lannoye, Rod, Schörling og Maes, for Verts/ALE-Gruppen, om Østtimor

— AP/2804 af Miranda, Morgantini, Sylla, Sjöstedt og Vinci, for GUE/NGL, om situation i Østtimor

— AP/2805 af Andrews, Musumeci og Souchet, for UEN-Gruppen, om Østtimor

— AP/2806 af Trinidad og Tobago, om rom

— AP/2807 af Carlotti, for PSE-Gruppen, om forebyggelse af naturkatastrofer

— AP/2808 af Karin Junker, for PSE-Gruppen, om turisme og udvikling

— AP/2809 af Schwaiger, Deva, Rack og Keppelhoff-Wiechert for PPE-Gruppen om WTO-millenniumrunden

— AP/2810 af Nicholson, van den Bos, Dybkjær og Busk, for ELDR-Gruppen, om WTO-millenniumrunden

— AP/2811 af Sylla, Vinci, Miranda, Morgantini og Sjöstedt, for GUE/NGL-Gruppen, om en uddybning af AVS-EU-samarbejdet i spørgsmål vedrørende WTO-millenniumrunden

— AP/2812 af Andrews, Musumeci og Souchet, for UEN-Gruppen, om millenniumrunden

— AP/2813 af repræsentanten for Den Føderale Demokratiske Republik Etiopien, om beskyttelse af børns rettigheder

- AP/2814 af følgende medlemmer: Van Hecke, Mauro, Ferrer og Maij-Weggen for PPE-Gruppen, om bortførelsen af børn i det nordlige Uganda
- AP/2815 af Junker og Gröner, for PSE-Gruppen, om beskyttelse af børns rettigheder
- AP/2816 af Nicholson, Dybkjær, Busk og van den Bos, for ELDR-Gruppen, om beskyttelse af børns rettigheder
- AP/2817 af Andrews, Musumeci og Souchet, for UEN-Gruppen, om beskyttelse af børns rettigheder
- AP/2818 af Wijkman for PPE-Gruppen, om den rolle, som informationsteknologi og kapacitetsbygning spiller i udviklingslandene
- AP/2819 af Karin Junker, for PSE-Gruppen, om den rolle, som informationsteknologi og kapacitetsbygning spiller i udviklingslandene
- AP/2820 af repræsentanten for Republikken Rwanda, om situationen i området omkring De Store Søer, navnlig i Den Demokratiske Republik Congo
- AP/2821 af repræsentanten for Den Demokratiske Republik Congo om situationen i Den Demokratiske Republik Congo
- AP/2822 af Khanbhai, van Hecke og Ferrer, for PPE-Gruppen, om situationen i området omkring De Store Søer
- AP/2823 af Sauquillo, for PSE-Gruppen, om situationen i området omkring De Store Søer
- AP/2824 af Nicholson, van den Bos, Busk og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om Lusaka-våbenhvileaftalen for området omkring De Store Søer
- AP/2825 af repræsentanten for Sudan, om situationen i Sudan
- AP/2826 af Maij-Weggen and Schnellhardt, for PPE-Gruppen, om situationen i Sudan
- AP/2827 af Kinnock, for PSE-Gruppen, om situationen i Sudan
- AP/2828 af Nicholson, Dybkjær, Busk og van den Bos, for ELDR-Gruppen, om Sudan
- AP/2829 af Andrews, Musumeci og Souchet, for UEN-Gruppen, om situationen i Sudan
- AP/2830 af Cunha, for PPE-Gruppen, om situationen i Angola
- AP/2831 af Kinnock, for PSE-Gruppen, om situationen i Angola
- AP/2832 af Miranda, Sylla, Vinci og Morgantini, for GUE/NGL-Gruppen, om situationen i Angola
- AP/2833 af repræsentanterne for Eritrea, om OAU's fredspakke til løsning af konflikten mellem Eritrea og Etiopien
- AP/2834 af Gawronski, for PPE-Gruppen, om situationen i Etiopien og Eritrea
- AP/2835 af Imbeni, for PSE-Gruppen, om situationen i Etiopien og Eritrea
- AP/2836 af van den Bos, Nicholson, Busk og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om konflikten mellem Etiopien og Eritrea
- AP/2837 af Andrews, Musumeci og Souchet, for UEN-Gruppen, om konflikten mellem Etiopien og Eritrea
- AP/2838 af Ferrer, for PPE-Gruppen, om situationen i Sierra Leone
- AP/2839 af Sauquillo, for PSE-Gruppen, om situationen i Sierra Leone
- AP/2840 af AVS-Gruppen, om udviklingen af mineralressourcer inden for rammerne af den fremtidige AVS-EU-samarbejdsaftale og deres bidrag til en bæredygtig socio-økonomisk udvikling i AVS-landene
- AP/2841 af Maij-Weggen, for PPE-Gruppen, om indvandring
- AP/2842 af Junker, for PSE-Gruppen, om indvandring
- AP/2843 af Nicholson, van den Bos, Busk og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om indvandring
- AP/2844 af repræsentanterne for Nigeria, om at udvide AVS-EU-partnerskabet til, ud over Lomé-konventionen, også at omfatte nye områder, f.eks. geninddrivelse af midler, som udenlandske banker har tilranet sig
- AP/2845 af Carlotti, for PSE-Gruppen, om støtte til fredsprocessen i Togo
- AP/2846 af Lucas, Lannoye, Rod, Schörling og Maes, for Verts/ALE-Gruppen, om millenniumrunden
- AP/2847 af Rod, Maes, Lucas, Lannoye og Schörling, for Verts/ALE-Gruppen, om barnets rettigheder
- AP/2848 af Maes, Lucas, Lannoye, Rod og Schörling, for Verts/ALE-Gruppen, om området omkring De Store Søer

- AP/2849 af Maes, Rod, Lucas, Schörling og Lannoye, for Verts/ALE-Gruppen, om Angola
- AP/2850 af Schörling, Rod, Lucas, Maes og Lannoye, for Verts/ALE-Gruppen, om konflikten mellem Etiopien og Eritrea
- AP/2851 af Rod, Lucas, Lannoye, Schörling og Maes, for Verts/ALE-Gruppen, om Sierra Leone
- AP/2852 af Schörling, Rod, Maes, Lucas og Lannoye, for Verts/ALE-Gruppen, om asylpolitikken i EU
- AP/2853 af Nicholson, van den Bos, Dybkjær og Busk, for ELDR-Gruppen, om situationen i Sierra Leone

4. Æresformand for Den Paritetiske Forsamling

Corrie, formand, meddelte, at Præsidiets på sit møde den foregående dag havde vedtaget at foreslå, at hans forgænger, Lord Plumb, blev hædret med titlen æresformand, jf. forretningsordenens artikel 29.

Forsamlingen tilsluttede sig dette forslag ved akklamation.

5. Hovedbetænkning om bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union (AVS-EU/2770/99)

— **Hovedordfører: Fernández Martín**

— **Drøftelse**

Hovedordføreren, Fernández Martín, fremlagde sin betænkning. Talere: Van den Bos, Van den Berg, repræsentanten for Dominica, Rocard, repræsentanten for Gabon, Wijkman, repræsentanten for Fiji, Howitt, Khanbhai, repræsentanten for Etiopien, Mauro, Andrews, Maes, Sandbæk, repræsentanten for Ghana, Kreissl-Dörfler, Foster, Sauquillo, Sylla, repræsentanten for Senegal og Kommissionens repræsentant, Petit.

6. Udviklingen i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU

— **Behandling af forslag til beslutning af Kinnock**

Kinnock redegjorde for udviklingen i forhandlingerne. Schwaiger og Junker tog ordet. Shridath Ramphal gav derefter en redegørelse, hvorefter repræsentanten for Sydafrika, Baronesse Nicholson, repræsentanten for Togo og Van Hecke tog ordet.

Formanden meddelte, at forhandlingen ville blive fortsat den følgende dag, og at det var på tide at hæve mødet.

(Mødet udsat kl. 19.00)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

D. NICKEL og N. P. MAGANDE

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 11. OKTOBER 1999

(2000/C 59/02)

FORSÆDE: CORRIE

Formand

(Mødet åbnet kl. 9.15)

1. Stedfortrædere

(e) WTO

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Gemelli (for Bodrato), Kreissl-Dörfler (for Lannoye), Lulling (for Sudre), Mayer (for Schmitt), Menezes del Valle (for Díez González), Morgantini (for Wurtz), Morillon (for Decourrière), Pomés Ruiz (for Lisi) og Zimmerling (for Glase).

AP/2809 Schwaiger
Deva
Rack
Keppelhoff-Wiechert

2. Afgørelse på grundlag af Præsidiets forslag om, hvilke foranstaltninger der skal træffes vedrørende beslutningsforslag

AP/2810 Nicholson (ELDR)
Van den Bos (ELDR)
Dybkjær (ELDR)
Busk (ELDR)

Der vedtoges følgende rækkefølge for beslutninger:

AP/2811 Sylla (GUE/NGL)
Vinci (GUE/NGL)
Miranda (GUE/NGL)
Morgantini (GUE/NGL)
Sjöstedt (GUE/NGL)

(a) Østtimor

AP/2801 Cunha (PPE)
Maij-Weggen (PPE)

AP/2846 Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)

AP/2802 van den Bos (ELDR)
Nicholson (ELDR)
Busk (ELDR)
Dybkjær (ELDR)

AP/2803 Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)

AP/2812 Andrews (UEN)
Musumeci (UEN)
Souchet (UEN)

(f) Børn

AP/2804 Miranda (GUE/NGL)
Morgantini (GUE/NGL)
Sylla (GUE/NGL)
Sjöstedt (GUE/NGL)
Vinci (GUE/NGL)

AP/2813 Etiopien

AP/2805 Andrews (UEN)
Musumeci (UEN)
Souchet (UEN)

AP/2814 Van Hecke (PPE)
Mauro (PPE)
Ferrer (PPE)
Maij-Weggen (PPE)

(b) Rom

AP/2806 Trinidad og Tobago

AP/2815 Junker (PSE)
Gröner (PSE)

(c) Naturkatastrofer

AP/2807 Carlotti (PSE)

AP/2816 Nicholson (ELDR)
Van den Bos (ELDR)
Dybkjær (ELDR)

(d) Turisme

AP/2808 Junker (PSE)

AP/2847 Rod (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)

AP/2817 Andrews (UEN)
Musumeci (UEN)
Souchet (UEN)

(g) Informations teknologi

AP/2818 Wijkman (PPE)

AP/2819 Junker (PSE)

(h) Området omkring De Store Søer

AP/2820 Rwanda

AP/2821 Den Demokratiske Republik Congo

AP/2822 Khanbhai (PPE)
Van Hecke (PPE)
Ferrer (PPE)

AP/2833 Sauquillo (PSE)

AP/2824 Nicholson (ELDR)
van den Bos (ELDR)
Busk (ELDR)
Dybkjær (ELDR)

AP/2848 Maes (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)

(i) Sudan

AP/2825 Sudan

AP/2826 Maij-Weggen (PPE/ED)
Schnellhardt (PPE/ED)

AP/2827 Kinnock (PSE)

AP/2828 Nicholson (ELDR)
Dybkjær (ELDR)
Busk (ELDR)
van den Bos (ELDR)

AP/2829 Andrews (UEN)
Musumeci (UEN)
Souchet (UEN)

(j) Angola

AP/2830 Cunha (PPE)

AP/2831 Kinnock (PSE)

AP/2849 Maes (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)

AP/2832 Miranda (GUE/NGL)
Sylla (GUE/NGL)
Vinci (GUE/NGL)
Morgantini (GUE/NGL)

(k) Eritrea/Etiopien

AP/2833 Eritrea

AP/2834 Gawronski (PPE)

AP/2835 Imbeni (PSE)

AP/2836 van den Bos (ELDR)
Nicholson (ELDR)
Busk (ELDR)
Dybkjær (ELDR)

AP/2850 Schörling (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)

AP/2837 Andrews (UEN)
Musumeci (UEN)
Souchet (UEN)

(l) Sierra Leone

AP/2838 Ferrer (PPE)

AP/2839 Sauquillo (PSE)

AP/2853 Nicholson (ELDR)
Van den Bos (ELDR)
Dybkjær (ELDR)
Busk (ELDR)

AP/2851 Rod (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)
Schörling (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)

(m) Mineralressourcer

AP/2840 AVS-Gruppen

(n) Diverse sager

— Indvandring

AP/2841 Maij-Weggen (PPE)

AP/2842 Junker (PSE)

AP/2843 Nicholson (ELDR)
van den Bos (ELDR)
Busk (ELDR)
Dybkjær (ELDR)

— Asyl

AP/2852 Schörling (Verts/ALE)
Rod (Verts/ALE)
Maes (Verts/ALE)
Lucas (Verts/ALE)
Lannoye (Verts/ALE)

— AVS-EU-partnerskab

AP/2844 Nigeria

— Fredsprocessen i Togo

AP/2845 Carlotti (PSE)

3. Redegørelse ved Kirsti Lintonen, statssekretær, formand for Rådet for Den Europæiske Union

Lintonen fremsatte sin redegørelse.

4. Redegørelse ved Séverin Adjovi, minister for handel, kunst og turisme (Benin), formand for AVS-Rådet

Adjovi fremsatte sin redegørelse.

5. Spørgetid til AVS-Rådet

Adjovi besvarede spørgsmål nr. 1 af Kinnock om anvendelsen EUF-midler til gældsrestrukturering, og spørgsmål nr. 2 af van den Berg om det civile samfunds deltagelse i gennemførelsen af en efterfølgende aftale mellem AVS og EU. Han besvarede derefter tillægsspørgsmål fra Kinnock og van den Berg.

6. Spørgetid til Rådet for Den Europæiske Union

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 5 af Souchet om udvikling og verdenshandel, samt et tillægsspørgsmål af Souchet. Et tillægsspørgsmål af Khanbhai om gældsrestrukturering blev afvist af formand.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 7 af Sandbæk om WTO samt et tillægsspørgsmål af Sandbæk.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 8 af Kinnock om AVS-EU-samarbejdet i WTO samt et tillægsspørgsmål af Kinnock og af repræsentanten for St. Lucia.

Da Keppelhoff-Wiechert ikke var til stede, ville hendes spørgsmål nr. 10 om rom blive besvaret skriftligt.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 4 af Schwaiger om de fremtidige forbindelser EU-AVS samt et tillægsspørgsmål af Schwaiger og af repræsentanten for Dominica.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 16 af Maes, Rod, Lucas, Kreissl-Dörfler og Schöring om Somalia samt to tillægsspørgsmål af Maes.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 17 af Fernández Martín om Cuba samt et tillægsspørgsmål af Fernández Martín.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 11 af van den Bos om Kosovo og AVS-landene og nr. 18 af Maij-Weggen om budgettet for udviklingssamarbejde samt tillægsspørgsmål af van den Bos, Maij-Weggen (to spørgsmål), Kinnock, Schwaiger, Maes og repræsentanten for Senegal.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 21 af Republikken Congo om kriterierne for Den Europæiske Unions intervention samt tillægsspørgsmål af repræsentanten for Republikken Congo, Imbeni, Maes og Sandbæk.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 19 af Hans Excellence, Baah-Danquah (Ghana) om varer (den faldende guldpris) samt et tillægsspørgsmål af repræsentanten for Sydafrika.

Da Dybkjær ikke var til stede, ville hendes spørgsmål nr. 13 om et humanitært EU-korps blive besvaret skriftligt.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 20 af repræsentanten for Eritrea om konflikten mellem Eritrea og Etiopien samt et tillægsspørgsmål af repræsentanten for Eritrea.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 14 af Schöring, Maes, Rod, Lucas og Kreissl-Dörfler om EU's fælles politik over for asylansøgere samt et tillægsspørgsmål af Schöring, Howitt og repræsentanten for Sydafrika.

Da Rutelli ikke var til stede, ville hans spørgsmål nr. 12 om Den Internationale Straffedomstol blive besvaret skriftligt.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 15 af Lady Nicholson om et moratorium for dødsstraf samt et tillægsspørgsmål af Lady Nicholson.

Lintonen besvarede spørgsmål nr. 1 af Lannoye, Lucas, Rod, Schöring og Maes om forhandlingerne om protokollen om biosikkerhed samt et tillægsspørgsmål af Rod.

7. Det nuværende stadi i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU

— Behandling af forslag til beslutning af Kinnock (fortsat)

Talere: Khanbhai, repræsentanten for Namibia,

FORSÆDE: CLAIR

Formand

repræsentanten for Dominica, repræsentanten for St. Lucia, van den Berg, repræsentanten for Papua Ny Guinea, Gemelli, repræsentanten for Kenya, repræsentanten for Den Dominikanske Republik og en repræsentant for NGO'en NDA (Senegal).

Kinnock besvarede punkter, som ovennævnte talere havde fremsat.

Forhandlingen ville blive fortsat på mødet om eftermiddagen.

(Mødet afbrudt kl 13.05 og genoptaget kl. 15.15)

FORSÆDE: CORRIE

Formand

Formanden meddelte, at Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg havde besluttet at forelægge Europa-Parlamentets Formandskonference forslag til kandidater til Sakharov-prisen:

- Xanana Gusmao, leder af den østtimorske uafhængighedsbevægelse,
- Angelina Acheng Atyam, næstformand i Sammenslutningen af Bekymrede Forældre i Uganda, og
- Radio B2/92 i Beograd.

8. Spørgetid til Kommissionen

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 3 af Verts/ALE-Gruppen om Lomé og WTO, samt et tillægsspørgsmål af Schörling.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 4 af Souchet om udviklingssamarbejde og WTO, samt et tillægsspørgsmål af Souchet.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 5 af Junker for PSE-Gruppen om forhandlingerne om den aftale, der skal efterfølge Lomé-aftalen, WTO-forhandlingerne og loyal handel med AVS-staterne samt et tillægsspørgsmål af Junker.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 6 af van den Berg om sikring af handelspræferencer under forhandlingerne om den efterfølgende aftale mellem AVS og EU, samt et tillægsspørgsmål af van den Berg.

Da Fernández Martín ikke var til stede, ville hans spørgsmål nr. 11 om ændringen af den fælles markedsordning for bananer blive besvaret skriftligt.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 12 af Kinnock, om EU's bananordning samt et tillægsspørgsmål af Kinnock.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 13 af Keppelhoff-Wiechert om sukker samt et tillægsspørgsmål af Keppelhoff-Wiechert.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 19 af Bahamas om rom.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 20 af Verts/ALE-Gruppen om en undersøgelse af handelsliberaliseringens indvirkning samt et tillægsspørgsmål af Kreissl-Dörfler.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 1 af Baronesse Nicholson for ELDR-Gruppen om børnesoldater og bortførelse af børn samt et tillægsspørgsmål af Baronesse Nicholson.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 2 af Sandbæk om den aftale, der skal efterfølge Lomé-aftalen, samt et tillægsspørgsmål af Sandbæk.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 9 af van den Bos, for ELDR-Gruppen, om den uformelle sektor i AVS-landene.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 10 af Verts/ALE-Gruppen om direkte adgang for NGO'er i AVS til Den Europæiske Udviklingsfond samt et tillægsspørgsmål af Rod.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 16 af Maij-Weggen om samordning af udviklingsbistanden mellem EU og medlemsstaterne samt et tillægsspørgsmål af Maij-Weggen.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 17 af Baah-Danquah (Ghana) om Sysmin.

Da Rutelli ikke var til stede, ville hans spørgsmål nr. 7 om AVS-landenes gæld blive besvaret skriftligt.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 8 af Van Hecke om gældsbyrden.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 14 af Dybkjær om Togo, som var blevet overtaget af van den Bos, da Dybkjær var fraværende.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 18 af repræsentanten for Eritrea om Etiopiens menneskerettighedskrænkelser.

Kommissær Nielson besvarede spørgsmål nr. 15 af Schwaiger om de fremtidige forbindelser AVS-EU samt et tillægsspørgsmål af Schwaiger.

FORSÆDE: CLAIR

Formand

9. Handels- og samarbejdsaftale med Sydafrika

Repræsentanten for Sydafrika, Davies, redegjorde for den handels- og samarbejdsaftale, der for nylig er blevet undertegnet med Sydafrika.

Talere: Maij-Weggen, Van Hecke, Kinnock, Dell'Alba.

Kommissær Nielson redegjorde for aftalen.

10. **Det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU**

— **Behandling af beslutningsforslag af Kinnock (fortsat)**

Talere under den fortsatte forhandling: Rocard, repræsentanten for Fiji, Howitt, repræsentanten for Jamaica, Rack, Kreissl-

Dörfler, repræsentanten for Senegal, Deva, repræsentanten for Nigeria, repræsentanten for Mauritius, Biesemans fra NGO-Forbindelsesudvalget, Malosse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Lowe, generaldirektør i Kommissionen, gav en redegørelse.

Kinnock, ordfører, besvarede indlæggene.

(Mødet afbrudt kl. 19.15)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

N.P. MAGANDE og D. NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 13. OKTOBER 1999

(2000/C 59/03)

FORSÆDE: CORRIE

*Formand**(Mødet åbnet kl. 9.20)***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Gemelli (for Bodrato), Kreissl-Dörfler (for Lannoye), Lulling (for Sudre), Mayer (for Schmitt), Menéndez del Valle (for Díez Gonzalez), Morgantini (for Wurtz), Morillon (for Decourrière), Pomés Ruiz (for Lisi) og Zimmerling (for Glase).

Talere: Fernández Martín, Martínez Martínez, Kinnock, repræsentanten for Dominica, Rod, repræsentanterne for Jamaica og St. Lucia, Keppelhoff-Wiechert, repræsentanten for Sydafrika, Cunha, repræsentanten for Barbados, Junker, Ghilardotti, Gröner, Kreissl-Dörfler og Lowe, generaldirektør i Kommissionen.

Hall, Mayers og Puello besvarede spørgsmål.

2. Forbindelserne mellem Vestindien og EU

Angel Dalmau Fernández, viceudenrigsminister i Cuba, talte til Forsamlingen.

Talere: Fernandez Martín, Imbeni, van den Bos, repræsentanten for Sydafrika, Maes, Speroni, Maij-Weggen, repræsentanten for Dominica, Dell'Alba, Kreissl-Dörfler, van den Berg og repræsentanten for Senegal.

3. Situationen i Østtimor

Zacarias Da Costa, der repræsenterede National Resistance Council i Timor, talte til forsamlingen.

Formanden meddelte, at forhandlingen ville finde sted på mødet om eftermiddagen.

Dalmau Fernández besvarede spørgsmål.

(Mødet afbrudt kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.10)

Carl Bethel, minister for økonomisk udvikling i Bahamas, talte til forsamlingen.

FORSÆDE: CORRIE

Formand

FORSÆDE: CLAIR

Formand

Følgende indbudte eksperter udtalte sig. Marshall Hall, der repræsenterede Jamaica Producers Group Ltd, Patrick Mayers, der repræsenterede West Indies Rum and Spirits Producers Association og Milagros Puello, der repræsenterede Santo Domingos handelskammer.

4. Situationen i Østtimor (fortsat)

Talere: Cunha, van den Berg, repræsentanten for Angola, Miranda, Schörling, Maij-Weggen, Mauro, Sauquillo, Lowe, generaldirektør i Kommissionen, og Zacarias Da Costa, der repræsenterede National Resistance Council i Timor.

5. Meddelelser fra formanden

Formanden orienterede forsamlingen om datoerne for præsidiemødet (onsdag den 14. oktober 1999, kl. 17.00) og møderne i de to arbejdsgrupper om sanktioner og vedvarende energikilder (onsdag den 14. oktober 1999, kl. 18.00 og kl. 18.30).

FORSÆDE: CORRIE

Formand

6. Erklæring om Pakistan, ved Lowe, generaldirektør i Kommissionen

Lowe oplæste dels en erklæring fra formandskabet for Den Europæiske Union om militærkuppet i Pakistan dels en fra kommissær Patten for Kommissionen om samme emne. Han orienterede forsamlingen om, at indgåelsen af den planlagte partnerskabsaftale var blevet udsat, og at et møde mellem EU-tjenestemænd og Pakistans myndigheder, der skulle have fundet sted i oktober, var blevet aflyst.

FORSÆDE: CLAIR

Formand

7. Spørgsmål og emner vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU og AVS-landene i henhold til Lomé-konventionen

a) Indvandrerpolitik

Talere: Maij-Weggen, Junker, repræsentanten for ENDA, Schörling, Sjöstedt og Sylla.

b) Udvidelse AVS-EU-partnerskabet til, ud over Lomé-konventionen, også at omfatte nye områder som f.eks. WTO-millenniumrunden af drøftelser samt konfliktforebyggelse og -løsning

Talere: Deva, Goebbels, Gemelli, Howitt, repræsentanten for ENDA, Kreissl-Dörfler, Kinnock, van den Bos og Souchet.

c) Beskyttelse af børns rettigheder

Talere: Van Hecke og repræsentanten for Mauretanien.

FORSÆDE:

Repræsentanten for ANGOLA

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

Talere: Maes, Gröner, Ferrer, Carlotti og repræsentanten for Sudan.

d) Den rolle, som informationsteknologi og kapacitetsbygning kan spille for udviklingsregioner

Talere: Wijkman, Rack og Fei Tevi på vegne af Pacific Concerned Resource Centre.

e) Udviklingen af mineralressourcer inden for rammerne af den fremtidige AVS-EU-samarbejdsaftale og deres bidrag til en bæredygtig økonomisk og social udvikling i AVS-staterne

Talere: Gemelli.

8. Uopsættelige emner vedrørende situationen i de forskellige lande og regioner

Området omkring De Store Søer

Talere: repræsentanten for Den Demokratiske Republik Congo og van den Berg.

Forsamlingen mindedes derefter stående med et minuts stilhed Saskia von Meyenfeldt fra Verdensfødevareprogrammet, Luis Manuel Zuniga fra UNICEF og en række civile burundianere og soldater, som var blevet myrdet i det sydlige Burundi den 12. oktober.

Talere: repræsentanten for Rwanda, Sauquillo, Khanbhai, Van Hecke, Maes, Berend, repræsentanterne for Burundi, Tanzania, Uganda og Senegal samt Lowe, generaldirektør i Kommissionen.

Sudan

Talere: repræsentanten for Sudan, Maij-Weggen, Kinnock og Schnellhardt.

9. Meddelelse fra formanden, Corrie

Formanden orienterede forsamlingen om, at AVS-medlemernes møde ville finde sted torsdag kl. 8.00.

(Mødet hævet kl. 20.15)

N.P. MAGANDE og D. NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 14. OKTOBER 1999

(2000/C 59/04)

FORSÆDE: CORRIE

*Formand**(Mødet åbnet kl. 9.15)***1. Stedfortrædere***Sierra Leone*

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Gemelli (for Bodrato), Kreissl-Dörfler (for Lannoye), Lulling (for Sudre), Mayer (for Schmitt), Morgantini (for Wurtz), Morillon (for Decourrière), Pomés Ruiz (for Lisi) og Zimmerling (for Glase).

Repræsentanten for Sierra Leone introducerede dette punkt. Talere: Ferrer I. Casals, repræsentanten for Nigeria, Sauquillo og repræsentanten for Togo.

2. Situationen i de forskellige lande (fortsat)*Haiti**Angola*

Repræsentanten for Haiti introducerede dette punkt. Talere: Gawronski, Khanbhai og repræsentanten for Dominica.

Repræsentanten for Angola introducerede dette punkt. Talere: Novelli, Kreissl-Dörfler, Cunha, Miranda, repræsentanterne for Namibia og Senegal.

Salomonøerne

FORSÆDE: CLAIR

Repræsentanten for Salomonøerne introducerede dette punkt. Repræsentanterne for Fiji og Dominica talte.

*Formand***3. Meddelelse fra formanden****5. Godkendelse af protokoller**

Clair, formand, orienterede forsamlingen om dr. Julius Nyereres død. Forsamlingen ærede hans minde med et minuts stilhed.

Protokollerne fra møderne mandag, tirsdag og onsdag formiddag godkendtes.

Forsamlingen vedtog et forslag af Rocard om at vedtage en beslutning som en hyldest til dr. Nyerere.

FORSÆDE: CORRIE

*Formand***4. Situationen i de forskellige lande (fortsat)***Etiopien og Eritrea*

Repræsentanterne for Etiopien og Eritrea introducerede dette punkt. Talere: Gawronski, repræsentanten for Djibouti, Imbeni, Van Hecke, Schörling, Sjøstedt og repræsentanterne for Dominica, Kenya og Ghana.

6. Kommissionens opfølgning af de beslutninger som Den Paritetiske Forsamling vedtog på sin 28. samling (Strasbourg, 29. marts - 1. april 1999)

Maghioros talte for Kommissionen.

*Somalia***7. Beretning om virksomheden i de sociale og økonomiske kredse**

Repræsentanten for Somalia introducerede dette punkt. Talere: repræsentanten for Djibouti, Mauro, repræsentanterne for Etiopien og Eritrea samt Morillon.

Henry Malosse, fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, berettede om virksomheden i de sociale og økonomiske kredse.

8. Behandling og afstemning om beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer

AP/2858/KOMP. om Østtimor: beslutningen vedtoges.

AP/2807 om naturkatastrofer: beslutningen vedtoges med ét mundtligt ændringsforslag.

AP/2806 om rom: beslutningen vedtoges.

AP/2808 om turisme: beslutningen vedtoges med et ændringsforslag.

AP/2856/KOMP. om WTO: Speroni og Maij-Weggen tog ordet til forretningsordenen. Schwaiger fremsatte et mundtligt ændringsforslag. Beslutningen vedtoges med elleve ændringsforslag.

AP/2810 om WTO: beslutningen vedtoges med fem ændringsforslag.

AP/2857/KOMP. om WTO: efter anmodning fra mindst fem medlemmer afholdtes der særskilt afstemning for hver gruppe af repræsentanter. Beslutningsforslaget forkastedes.

Maes og Maij-Weggen tog ordet til forretningsordenen.

AP/2854/KOMP. om børn: beslutningen vedtoges med tre ændringsforslag.

AP/2855/KOMP. om børn: beslutningen vedtoges.

AP/2859/KOMP. om informationsteknologi: beslutningen vedtoges.

AP/2860/KOMP. om området omkring De Store Søer: beslutningen vedtoges.

Talere til forretningsordenen: Junker, Maij-Weggen, Van Hecke og repræsentanten for Burundi.

AP/2862/KOMP. om Angola: beslutningen vedtoges med tre ændringsforslag.

AP/2863/KOMP. om Etiopien/Eritrea: beslutningen vedtoges enstemmigt. Repræsentanterne for Etiopien og Eritrea tog ordet til forretningsordenen.

9. Behandling og afstemning om udkast til betænkninger

AP/2770 om bekæmpelsen af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union (ordfører: Fernández Martín): betænkningen vedtoges med 71 ændringsforslag.

AP/2776 om de fremtidige forbindelser AVS-EU (ordfører: Kinnock). Efter en anmodning fra mindst fem medlemmer om særskilt afstemning for hver gruppe af repræsentanter vedtoges interimbetænkningen med 29 ændringsforslag.

(Mødet udsat 13.45 og genoptaget kl. 15.30)

FORSÆDE: CORRIE

Formand

10. Behandling og afstemning om beslutningsforslag fra enkeltmedlemmer (fortsat)

Formanden oplæste teksten til et beslutningsforslag om dr. Julius Nyerere død. Beslutningen vedtoges enstemmigt.

AP/2864/KOMP. om Sierra Leone: beslutningen vedtoges enstemmigt.

AP/2840 om mineralressourcer: beslutningen vedtoges.

AP/2865 om indvandring: beslutningen vedtoges med ét ændringsforslag.

AP/2866 om Somalia: beslutningen vedtoges med ét mundtligt ændringsforslag af Morillon.

AP/2825 om Sudan: Talere til forretningsordenen: Wieland, repræsentanten for Sudan, Maes og Maij-Weggen. Efter anmodning fra mindst fem medlemmer om særskilt afstemning for hver gruppe af repræsentanter vedtoges beslutningen af AVS-siden og forkastedes af EP-siden. Forslaget til beslutning blev således forkastet.

AP/2861/KOMP. om Sudan: Efter en anmodning fra mindst fem medlemmer, blev der afholdt hemmelig afstemning. Repræsentanten for Fiji og Kunha udvalgte stemmetællere ved lodtrækning. Efter afstemningen tog følgende ordet til forretningsordenen: Wieland, Maij-Weggen, repræsentanten for Sudan, Junker, Sjöstedt, Khanbhai, repræsentanterne for Jamaica og Djibouti samt Maes. Da der var fremsat en anmodning fra mindst fem medlemmer om særskilt afstemning for hver gruppe af repræsentanter, vedtoges det at annullere den tidligere afstemning og gennemføre en hemmelig afstemning for hver gruppe af repræsentanter. Følgende udvalgte ved lodtrækning som stemmetællere: repræsentanten for Grenada og Congo, Sauquillo og Rod. Resultatet af den hemmelige afstemning var: AVS: 10 for, 32 imod og 2 stemmer, som hverken var for eller imod; EP: 43 for, 2 imod, 0 stemmer, der hverken var for eller imod. Forslaget til beslutning blev derfor forkastet.

11. Udnævnelse af hovedordfører

Repræsentanten for Lesotho udnævntes til hovedordfører.

Repræsentanten for Nigeria tog ordet og takkede også Bahamas myndigheder. Clair, formand, foreslog, at der skulle vedtages en beslutning med en sympatitilkendegivelse i anledning af de skader, som orkanen Floyd havde forvoldt. Han rettede også en tak til Bahamas regering, parlament og befolkning for den store gæstfrihed, der var blevet udvist.

12. Tid og sted for næste møde

Corrie, formanden oplyste, at Nigeria var blevet foreslået som mødested for Den Paritetiske Forsamlings næste samling.

Corrie, formand, takkede medlemmerne og personalet for deres indsats, og for den høje tilstedeværelsesprocent under hele samlingen.

(Mødet hævet kl. 17.25)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

N.P. MAGANDE og D. NICKEL

Generalsekretærer

BILAG I

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER MEDLEMMERNE AF DEN PARITETISKE FORSAMLING AVS-EU

AVS-repræsentanter

ANGOLA
ANTIGUA og BARBUDA
BAHAMAS
BARBADOS
BELIZE
BENIN
BOTSWANA
BURKINA FASO
BURUNDI
CAMEROUN
CHAD
COMORERNE
CONGO
CÔTE D'IVOIRE
DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK
DEN DEMOKR. REPUBLIK CONGO
DJIBOUTI
DOMINICA
DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
ERITREA
ETIOPIEN
FIJI
GABON
GAMBIA
GHANA
GRENADA
GUINEA
GUINEA-BISSAU
GUYANA
HAITI
JAMAICA
KAP VERDE
KENYA
KIRIBATI
LESOTHO
LIBERIA
MADAGASKAR
MALAWI
MALI
MAURETANIEN
MAURITIUS
MOZAMBIQUE
NAMIBIA
NIGER
NIGERIA
PAPUA NY GUINEA
RWANDA
SAN CHRISTOPHER OG NEVIS
SAINT LUCIA
SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
SAMOA
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLES
SIERRA LEONE
SALOMONØERNE
SOMALIA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA

Europa-Parlamentet

ANDREWS
BEREND
BONINO
BRODATO
BULLMANN
BUSK
CALLANAN
CARLOTTI
CORRIE
CUNHA
DARRAS
DECOURRIÈRE
DELL'ALBA
DEVA
DÍEZ GONZÁLEZ
DYBKJÆR
FERNÁNDEZ MARTÍN
FERRER
FOSTER
FRUTEAU
GAWRONSKI
GHILARDOTTI
GLASE
GOEBBELS
GRÖNER
HOWITT
IMBENI
JÖNS
JUNKER
KEPPELHOFF-WIECHERT
KHANBHAI
KINNOCK
LANNOYE
LISI
LUCAS
MAES
MAIJ-WEGGEN
MARTIN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ
MAURO
MENDILUCE
MIRANDA
MUSUMECI
NICHOLSON
NOVELLI
RACK
REDONDO JIMÉNEZ
ROCARD
ROD
RUTELLI
SANDBÆK
SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
SCHEELE
SCHMITT
SCHNELHARDT
SCHÖRLING
SCHWAIGER
SJÖSTEDT
SOARES
SOUCHET
SPERONI

TANZANIA
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZAMBIA
ZIMBABWE
ÆKVATORIALGUINEA

SUDRE
SYLLA
VAN DEN BOS
VAN DEN BERG
VAN HECKE
VINCI
WIEBENGA
WIELAND
WIJKMAN
WURTZ

BILAG II

DELTAGERLISTE

CLAIR, formand (Mauritius)
BORNITO DE SOUSA (Angola), VP
NIYUHIRE (Burundi), VP
KALOU (Fiji), VP
BOATSWAIN (Grenada), VP
NQOJANE (Lesotho) VP
OULD GUELAYE (Mauritanien), VP
YOUNG-KIM FAT (Mauritius), VP
OGUNNIYA GBENGA (Nigeria)
SITAI (Salomonøerne), VP

DAVIES (Sydafrika)
BORNITO DE SOUSA (Angola)
BETHEL (Bahamas)
CHELTENHAM (Barbados)
MONNOU (Benin)
SASARA (Botswana)
ZAN (Burkina Faso)
NIYUHIRE (Burundi)
MANDENG AMBASSA (Cameroun)
PIRES DOS SANTOS (Kap Verde)
BOMBETE (Congo)
TSHIBOLA (Dem. Rep. Congo)
ROBLEH OBSIEH (Djibouti)
CHARLES (Dominica)
SANCHEZ CARRASCO
(Den Dominikanske Republik)
GHEBREAB (Eritrea)
DAWIT (Etiopien)
KALOU (Fiji)
RAWIRI (Gabon)
TOURAY (Gambia)
BAAH DANQUAH (Ghana)
COUTAIN (Grenada)
DECAZY (Guinea)
SALOMON (Ækvatorialguinea)
MADISTIN (Haiti)
JACKSON (Jamaica)
MBELA (Kenya)
LECHESA (Lesotho)
WILLIAMS (Liberia)
WAN CHAT KWONG (Mauritius)
HIONGA (Namibia)

CORRIE, formand
JUNKER, VP
VAN HECKE, VP
SCHWAIGER, VP
KINNOCK, VP
MAURO, VP
CARLOTTI, VP
NOVELLI, VP
MENDILUCE, VP
SYLLA, VP

ANDREWS
BEREND
BULLMANN
BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
CALLANAN
CUNHA ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DELL'ALBA ⁽²⁾ ⁽³⁾
DEVA
FERNÁNDEZ MARTÍN
FERRER
FOSTER
FRUTEAU
GAWRONSKI
GEMELLI (for BODRATO)
GHILARDOTTI
GOEBBELS
GRÖNER
HOWITT
IMBENI
KEPPELHOFF-WIECHERT
KHANBHAI
KREISSL-DÖRFLER (for LANNOYE)
LULLING (for SUDRE)
MAES
MAIJ-WEGGEN
MARTÍNEZ MARTÍNEZ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MAYER (for SCHMITT)
MENÉNDEZ DEL VALLE ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
(for DÍEZ GONZALEZ)
MIRANDA ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Til stede den 11.10.1999.

⁽²⁾ Til stede den 12.10.1999.

⁽³⁾ Til stede den 13.10.1999.

⁽⁴⁾ Til stede den 14.10.1999.

OGUNNIYA (Nigeria)
 SEKANDI (Uganda)
 Sir KAPUTIN (Papua Ny Guinea)
 HAMIDOU (Rwanda)
 LAURENT (Saint Lucia og San Christopher og Nevis)
 SITAI (Salomonøerne)
 BA (Senegal)
 SEVERINO (Sudan)
 HERMELIJN (Surinam)
 KAIJAGE (Tanzania)
 ESSOZIMNA (Togo)
 GORDON (Trinidad and Tobago)
 MPONDA (Zambia)
 KURUNERI (Zimbabwe)

MORGANTINI⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ (for WURTZ)
 MORILLON (for DECOURRIÈRE)
 MUSUMECI
 NICHOLSON⁽⁴⁾ ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 POMES RUIZ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ (for LISI)
 RACK⁽⁴⁾ ⁽¹⁾ ⁽²⁾
 REDONDO JIMÉNEZ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
 ROCARD
 ROD
 SANDBÆK
 SAUQUILLO PEREZ DEL ARCO
 SCHEELE
 SCHNELLHARDT
 SCHÖRLING
 SJÖSTEDT
 SOUCHET
 SPERONI
 VAN DEN BOS
 VAN DEN BERG
 VINCI
 WIELAND
 WIJCKMAN
 ZIMMERLING (for GLASE)

Observatører:

Cuba:

CABEZAS, CASTRO FERNANDEZ, DAWIT, FERNANDEZ og PEZ FERRO

Anmeldt forfald:

ANTIGUA OG BARBUDA, BELIZE, COMORERNE, CÔTE D'IVOIRE, DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK, GUINEA BISSAU, GUYANA, KIRIBATI, MADAGASKAR, MALAWI, MALI, MOZAMBIQUE, NIGER, SAMOA, SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE, SEYCHELLES, SIERRA LEONE, SOMALIA, SAINT VINCENT OG GRENADINERNE, SWAZILAND, TCHAD, TONGA, TUVALU og VANUATU

Endvidere deltog:

ANGOLA

BEZERRA
 CABONCO
 HAMUKUAYA
 SILVA

BENIN

AGBADOME
 HOUSSOU
 SALIOU
 SEVERIN

DEM. REP. CONGO

LONGOMO

DJIBOUTI

ÆKVATORIALGUINEA

MBA
 MOKONG ONGUENE
 MOTO TOMO

BOTSWANA

BENETIA

BURKINA FASO

BALIMA
 PARE

GADITTO HASSANHEH
 MOUSSA DAWAHEH

DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK

ALCANTARA VALDEZ
 ALEMAN B
 DEL VILLA
 JIMENEZ
 MARTE PAULINE
 RIJO PRESBOT
 RODRIQUEZ
 VASQUEZ

BAHAMAS

ALLEN
 DAVIS

BURUNDI

NIYUNGEKO

BARBADOS

KING

⁽¹⁾ Til stede den 12.10.1999.

⁽²⁾ Til stede den 13.10.1999.

⁽³⁾ Til stede den 14.10.1999.

⁽⁴⁾ Til stede den 11.10.1999.

ERITREA

WELDEGIORGIS

FIJI

LIGAIRI

GABON

AKOUMBOU
ANGUILE
ARCADE
ATHANASE
BONGUE
GERBE
MOUAYOU
NDEMBET
NDONG NGOUA
NGANGHA
NGOYE MALOUMBI
POSSO
RANOZINAULT
REKANGALT
GOULONGANA
LANDRY

GHANA

ABASS
ADIH
NANA OYE MANSA Y
OWUSU-ACHEAMPONG

GUINEA

KAUMBIA DIALLO
KEITA
DIARSO

HAITI

AZOR-CHARLES
EMMANUEL

JAMAICA

BARNES
SAUNDERS

CAMEROUN

BAH OUMAROU
BASSONG
BYAKOLO BYAKOLO
NGONO

AVS-EU-MINISTERRÅDET

ADJOVI
LINTONEN

KENYA

M'MELLA
MUGODO
SIALAI

CONGO

BOBIDA
DIMI
NKABA
OBIA

LESOTHO

LEJAKANE
PULUMO

LIBERIA

DIGGS
DOUGBE
KPOTO
TELEWODA
TOWSEND

MAURITIUS

GOVINDEN

NAMIBIA

MATJILA

NIGERIA

ABUBAKAR BWARI
DAMA
EKPA
OLATUNDE
OLISA
OMOTOSHO
OWOSEN

PAPUA NY GUINEA

PEPSON
TOBOLTON

RWANDA

BIHOZGARA
GASHUMBA
POLISI

SENEGAL

DANSOKHO
DIABAKHATE
DIAGNE
VALANTIN
KANDE

ZIMBABWE

MASUNDA
MUTETWA
NYATHI

SUDAN

ABDALLA
ATABANI
HOILE
IBRAHIM

SURINAME

BOUTERSE
MOHAMEDHANIEF
PLAYFAIR
RAMKHELAWAN
SPIER

SYDAFRIKA

LEE
LINKS
LUCAS
SETLHAPELO
SKOLO

TANZANIA

KARUME
MAGART
SALAA

TOGO

ATISSO KOKOUVI
KWASSI
PERE DAHUKU

UGANDA

APORU
PINTO

AMBASSADØRUDVALGET

ABOUDOU SALIOU (Benin)

Formand

EUROPAKOMMISSIONEN

NIELSON

Kommissær med ansvar for udvikling og humanitær bistand

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

BAEZA

MALOSSE

de PAUL de BARCHIFONTAINE

CENTRET FOR INDUSTRIEL UDVIKLING (CDI)

SHARMA

DET TEKNISKE CENTER FOR SAMARBEJDE PÅ LANDBRUGSOMRÅDET (CTA)

BURGUET

FONSECA

OAU

LEBA

AVS-SEKRETARIATET

MAGANDE

Generalsekretær

EU-SEKRETARIATET

NICKEL

Generaldirektør

BILAG III

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	Side
— om bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union (AVS-EU 2770/99/ændel.)	21
— om det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU (AVS-EU 2776/99/ændel.)	32
— om situationen i Østtimor (AVS-EU 2858/99/ændel.)	36
— om rom (AVS-EU 2806/99/ændel.)	38
— om forebyggelse af naturkatastrofer (AVS-EU 2807/99/ændel.)	40
— om turisme og udvikling (AVS-EU 2808/99/ændel.)	41
— om WTO-millenniumrunden (AVS-EU 2856/99/ændel.)	42
— om WTO-millenniumrunden (AVS-EU 2810/99/ændel.)	44
— om beskyttelse af børns rettigheder (AVS-EU 2854/99/ændel.)	46
— om bortførelsen af børn i det nordlige Uganda (AVS-EU 2855/99/ændel.)	47
— om den rolle, som informationsteknologi og kapacitetsbygning spiller i udviklingslandene (AVS-EU 2859/99/ændel.)	49
— om situationen i området omkring De Store Søer og Lusaka-aftalen (AVS-EU 2860/99/ændel.)	51
— om situationen i Angola (AVS-EU 2862/99/ændel.)	52
— om situationen i Etiopien og Eritrea (AVS-EU 2863/99/ændel.)	54
— om Sierra Leone (AVS-EU 2864/99/ændel.)	55
— om udviklingen af mineralressourcer inden for rammerne af den fremtidige AVS-EU-samarbejdsaftale og deres bidrag til en bæredygtig socioøkonomisk udvikling i AVS-landene (AVS-EU 2840/99/ændel.)	56
— om indvandring (AVS-EU 2865/99/ændel.)	57
— om situationen i Somalia (AVS-EU 2866/99/ændel.)	60
— om dr. Julius Nyereres død (AVS-EU 2867/99/ændel.)	61

BESLUTNING ⁽¹⁾**om bekæmpelsen af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
- der henviser til betænkningen om bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union (AVS-EU 2770/99),
- der henviser til rapporter og erklæringer fra forskellige internationale organisationer (UNDP, OECD, ILO, Verdensbanken, IMF, G-7, WTO) og navnlig til
- FN's rapport om menneskerettighederne og den ekstreme fattigdom, 1997,
- UNDP's rapporter om fattigdom (1998) og om menneskelig udvikling (1997/1998),
- Verdensbankens rapporter (1998 og 1999),
- OECD's Udviklingsbistandskomité's rapport om Det Europæiske Fællesskabs udviklingssamarbejde, nr. 30/1998,
- der henviser til sluterklæringen, som blev vedtaget på FN's konference om befolkning og udvikling i Cairo,
- der henviser til Nord-Syd-rapporten: Et program for overlevelse, udarbejdet af Det Uafhængige Udvalg om Internationale Udviklingsproblemer, med Willy Brandt som formand, 1979,
- der henviser til hvidbogen om international udvikling: »Eliminating World Poverty: A Challenge for the 21st Century«, forelagt for det britiske Parlament af den britiske minister for international udvikling,
- der henviser til strategidokumentet fra OECD's Udviklingsbistandskomité: »Shaping the 21st century: The Contribution of Development Cooperation«, 1996,
- der henviser til Revisionsrettens seneste beretninger, og navnlig til bemærkningerne om Den Europæiske Udviklingsfond,
- der henviser til Rådets (udviklingssamarbejde) resolution af december 1993 om bekæmpelse af fattigdommen, som i punkt 8 fastsætter, at bekæmpelse af fattigdommen bør indtage en central plads ved udarbejdelsen af udviklingssamarbejdspolitik og -programmer,
- der henviser til artikel 136 og 137 i traktaten om Den Europæiske Union (Sociale bestemmelser),
- der henviser til artikel 177 (udviklingssamarbejde) 178 (samhørighed) og 180 (samarbejde) i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Europa-Parlamentets STOA-panels arbejdsdokument om »Evaluation of agricultural and other technologies fighting against hunger and poverty«,
- der henviser til indlæggene fra de indbudte eksperter ved Europa-Parlamentets høring om bekæmpelse af fattigdommen i Lomé-konventionens stater den 17.3.1999,
- der henviser til de indlæg, der er fremsendt gennem AVS-landenes ambassader og EU-medlemstaternes faste repræsentationer,
- der henviser til forhandlingsdirektiverne til genforhandlingen af Lomé-konventionen, som har udryddelse af fattigdommen som højeste prioritering,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- A. der henviser til erklæringerne fra de verdenstopmøder, der er afholdt i det seneste årti, hvor fattigdommen og dens udryddelse har været i centrum, og navnlig til topmøderne i Rio, Cairo og København, som markerer en ny kurs ved at inddrage udviklingens økonomiske, sociale, miljømæssige, demografiske og politiske dimensioner,
- B. der fremhæver de fire grundlæggende principper, der blev fastlagt på disse verdenstopmøder, nemlig bæredygtighed, hjælp til selvhjælp, deltagelse og lighed,
- C. der henviser til, at de ti forpligtelser, der er indeholdt i København-erklæringen om sociale udvikling, udtrykker bred enighed om udviklingens sociale dimension og definerer fattigdom, arbejdsløshed og udstødelse som de tre store sociale problemer, som menneskeheden står overfor ved afslutningen af dette århundrede,
- D. der henviser til, at statscheferne og repræsentanter for 186 lande på verdenstopmødet om social udvikling fastslog, at det var »en etisk, social, politisk og økonomisk nødvendighed for menneskeheden« at udrydde den ekstreme fattigdom,
- E. der henleder opmærksomheden på de forpligtelser, som deltagerne i verdenstopmødet om social udvikling påtog sig med hensyn til at fastsætte mål, udarbejde planer og programmer, samt på det ambitiøse mål, som OECD-medlemslandene har vedtaget, om i tidsrummet 1993-2015 at halvere antallet af mennesker, der lever i ekstrem fattigdom,
- F. der henviser til, at nogle af de hindringer, som AVS-lande støder på i bekæmpelsen af fattigdom, blandt andet skyldes:
- interne faktorer: manglende adgang til grundlæggende sociale ydelser (navnlig uddannelse, boliger og sundhedsvæsen), sult; miljødelæggelse (svindende ressourcer, biologisk mangfoldighed, klimaændringer); manglende ligestilling mellem kønnene; mangel på demokrati og retsstatsprincipper (mekanismer til omfordeling af vækstens goder, mangelfuld administration og manglende kontrol med egne økonomiske og menneskelige ressourcer, korruption) samt væbnede konflikter;
 - eksterne faktorer: internationale konjunkturer (ustabilitet og usikkerhed i udviklingen af efterspørgslen, udsving i valutakurser og renter, vekslende disponibilitet af kapital på finansmarkederne), de industrialiserede landes handelspolitikker for landbrugsvarer; ikke-toldmæssige hindringer, markedet for råvarer; udlandsgælden, der belaster udviklingen stærkt, tendensen til at skære ned på udviklingsbistanden samt det forhold, at udviklingsbistanden i mange tilfælde ikke har mindsket fattigdommen, manglende og utilstrækkelig politisk vilje i landene på den nordlige halvkugle til at fremme udviklingen samt manglen på en demokratisk og social ramme i det internationale økonomiske system, samt desuden
 - historiske faktorer: arven fra kolonitiden, slaveriet, den kolde krig samt inddragelsen i konflikten mellem supermagterne;
- G. der navnlig understreger, at AIDS-pandemien ikke alene er et sundhedsproblem men også en faktor, der i væsentlig grad medvirker til fattigdom, og desuden et bredt udviklingsproblem, der berører praktisk talt alle samfundslag og alvorligt truer den økonomiske og sociale udvikling for hele generationer og nationer, navnlig i Afrika,
- H. der henviser til, at aktioner til udryddelse af fattigdom og politikker til kontrol med befolkningstilvæksten er snævert forbundne,
- I. der henviser til, at vi lever i en tid, hvor de store transnationale selskaber presser stater til at deregulere for således at kunne øge deres udbytter, samt til, at regeringerne finder det yderst vanskeligt at gennemtvunge bæredygtige indenlandske udviklingsstrategier,
- J. der henviser til, at en af de faktorer, der har undermineret udviklingslandenes kapacitet til at opnå en autonom udvikling, er de pågældende landes afhængighed af landene på den nordlige halvkugle, sammenbruddet i købekraften, den voksende gældsbyrde, det forringede bytteforhold og støttet eksport fra EU,
- K. der henviser til, at AVS-landene råder over en rigdom af naturressourcer, og at en hensigtsmæssig udnyttelse heraf uden tvivl ville lette fattigdommens byrde,
- L. der henviser til, at en af årsagerne til den manglende adgang til de varer og tjenesteydelser, som repræsenterer et grundlæggende forsyningsniveau, og som sætter mænd og kvinder i stand til at leve et anstændigt liv, er de høje omkostninger til undervisning, uddannelse, sundhedsvæsen, drikkevand, kloaksystemer, offentlig transport, energi, telekommunikationsmidler, etc., og at disse ydelser næsten altid koster lige så meget som i de industrialiserede lande,

- M. der henviser til, at globaliseringen medfører væsentlige og undertiden foruroligende ændringer i forbindelserne mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene,
- N. der henviser til, at udviklingslandene siden slutningen af 1980'erne har befundet sig i en vanskelig situation som følge af den vedvarende befolkningstilvækst, de stagnerede indkomster fra landbrugsprodukterne og de svindende naturressourcer,
- O. der minder om de mange AVS-borgere, der i flugt fra fattigdommen dør under forsøget på at komme til industrilandene, og som især er chokeret over den nylige meddelelse om to guineanske børn, der var frosset ihjel i landingsstellet på et fly der bragte dem illegalt til »det rige og oplyste Europa« for at bede om hjælp til Afrika,
- P. der henviser til De Forenede Nationers generalsekretærs ord om, at hvis Afrika var genstand for samme opmærksomhed som Kosovo, ville mange af dets problemer være på vej mod en løsning,
- Q. der henviser til, at det beløb, som de gældssatte lande betaler tilbage til den rige verden i ressourcer, som de har brug for til udvikling, udgør fem gange så meget, som det de modtager, og som desuden henviser til, at AVS-landene siden slaveriets tid har bidraget til den økonomisk udvikling i andre dele af verden med ressourcer, som ikke er anvendt til gavn for dem selv, men som billige råvarer,
- R. der henviser til, at Revisionsretten har udtalt, at der i Den Europæiske Unions strukturtilpasningsprogrammer ikke er lagt tilstrækkeligt vægt på de fattigste grupper, og at udgifterne i sundheds- og uddannelsessektoren desuden har tilgodeset de mest velstillede bybefolkninger,
- S. der henviser til, at forbrugsmønstrene i den vestlige verden på ingen måde er en udviklingsmodel, der bør følges, samt til, at de industrialiserede lande selv bør revidere disse mønstre, hvis de ønsker at bevare jordklodens ressourcer intakte, og at fattigdom efter denne forbrugsmodel fejlagtigt defineres som et symptom på »underforbrug«,
- T. der henviser til, at småvirksomheder og mikrovirksomheder spiller en stor rolle i de fattigste landes økonomier, idet der ud af den del af befolkningen, der har lønnet beskæftigelse, er over 60 % af de dårligst betalte, der er beskæftiget i denne sektor,
- U. der henviser til, at et karakteristisk træk ved mikrovirksomheder ofte er deres innovative karakter, men at de kun producerer en meget lav per capita-indkomst på grund af manglende kapital, knowhow, grunduddannelse, teknologi og finansiering, samt til, at dette lave produktivitetsniveau kan betragtes som en yderligere vigtig årsag til fattigdom,
- V. der er overbevist om, at de kommende generationers fremtid i de rigeste land vil være uløseligt forbundet med udviklingen i den tredje verden,
- W. der er overbevist om, at et gunstigt resultat af enhver fremtidig aftale til afløsning af Lomé-konventionen vil afhænge af, om mennesket placeres i centrum for udviklingsforanstaltningerne, og om det først og fremmest er befolkningens fattigste sektorer, der tilgodeses,
- X. der henviser til, at verdens befolkning er nået op på 6 milliarder,

Fattigdommens omfang og det internationalt udviklingssamarbejde

1. konstaterer med forfærdelse, at over 1,3 milliarder mennesker i dag lever i ekstrem fattigdom, og at selv om dette tal er 3,5 % lavere end i 1987, så er antallet af fattige i absolutte tal alligevel steget, således at der i dag findes 75 millioner flere fattige end for ti år siden;
2. mener, at det er skandaløst, at de rigeste 20 % af verdens befolkning tegner sig for 85 % af den globale velstand, medens de fattigste 20 % kun tegner sig for 1,4 %, og mener, at en retfærdig omfordeling af velstanden bør indgå som en af foranstaltningerne til bekæmpelse af fattigdom;

3. bemærker, at uligheden er et strukturelt træk i vor tid, at hæmningsløs globalisering har forstærket uligheden, såvel landene imellem som i de enkelte lande, og at antallet af fattige er vokset betydeligt som følge af den finansielle krise, der blev udløst i Asien, og som efterfølgende ramte Rusland og Latinamerika;
4. anfører, at mange afrikanske økonomier er fanget i fattigdommens onde cirkel, således at deres forsøg på at slippe ud af den, blot medfører endnu dybere fattigdom;
5. er derfor af den opfattelse, at bekæmpelse af fattigdommen skal betragtes som en løftestang for sociale og politiske ændringer samt for vækst og udvikling;
6. understreger, at bekæmpelse af fattigdommen ikke kun indebærer samarbejde med de fattigste lande, idet der ofte i relativt velstående lande, og selv i Den Europæiske Union, findes ekstremt fattige befolkningsgrupper, og at det er disse grupper, der bør være genstand for målrettede politikker med sigte på at udrydde den ekstreme fattigdom;
7. mener, at fattigdom skyldes en lang række faktorer, blandt andet at de fleste har en alt for lav eller slet ingen indkomst, den voksende gældsbyrde, strukturtilpasningsprogrammer og den overilede liberalisering af verdenshandelen, og at man derfor bør afhjælpe de strukturelle årsager til fattigdom i stedet for virkningerne;
8. mener, at fattigdom er en krænkelse af menneskerettighederne;
9. mener, at udryddelse af nød og ekstrem fattigdom kræver samme strategi i alle lande, uanset det enkelte lands økonomiske niveau, og at det er nødvendigt at ændre holdningen til nød og at prioritere anderledes;
10. opfordrer AVS-staterne til i samarbejde med Den Europæiske Union at udvikle passende strategier, som vil medføre nytænkning med hensyn til tilvejebringelsen af grundlæggende ydelser (undervisning, faglig uddannelse, sundhedsvæsen, drikkevand, kloaksystemer, offentlig transport, energi, telekommunikationsmidler, etc.) for således at skabe forudsætninger for tilvejebringelse af disse faciliteter til en lav pris, og, om muligt for alle;
11. mener derfor, at der i fuldt omfang skal ydes støtte til produktion og serviceskabende teknikker, som er tilpasset de lokale og regionale forhold, og at der samtidig skal fremmes alternative teknologier på lokalt plan inden for sundhedsvæsen, kloaksystemer, drikkevandsforsyning, boligbyggeri samt energi- og transportsektoren;
12. tilslutter sig FN's bekymring over de rystende tal, der viser, at de 21 rigeste og mest udviklede lande siden 1992 har skåret deres bistand til den tredje verden ned med 24 %, på trods af at de rige landes økonomier i samme periode er vokset konstant; den offentlige udviklingsbistand fra de industrialiserede lande er faldet til et minimum på 0,22 % af det samlede BNP og ligger langt fra FN's målsætning på 0,7 %;
13. opfordrer navnlig Rådet for Den Europæiske Union til at fortsætte og intensivere bestræbelserne på at målrette udviklingsbistanden til de mindst udviklede lande, til at maksimere omfanget af de disponible midler, og til at prioritere udryddelse af fattigdommen højere end handelsmæssige forbindelser ved fastsættelsen af udviklingsbistanden på EU-plan og i medlemsstaterne;

Den sociale og menneskelige udvikling

14. mener, at mennesket bør være centrum for udviklingen, og at målet bør være at øge mulighederne for hvert enkelt menneske ved at skabe en udvikling, der sikrer større retfærdighed, demokrati og medbestemmelse;
15. fordømmer forslaget fra EU-medlemsstater om, at midler fra Fællesskabets budget, der var tiltænkt de fattigste lande, skal anvendes til hjælp og genopbygning i Kosovo;
16. tilslutter sig definitionen af menneskelig fattigdom som mangel på de grundlæggende muligheder og perspektiver, som enhver menneskelig udvikling bygger på, nemlig mulighederne for at leve et langt, sundt og konstruktivt liv med en anstændig levestandard i frihed og værdighed med selvagtelse og respekt for sine medmennesker;

17. mener, at den menneskelige fattigdom er resultat af et samspil mellem en række sociale, politiske og økonomiske uligheder, og at en af de vigtigste uligheder er uligheden mellem kønnene;

18. er af den opfattelse, at jo mere kvinder diskrimineres, jo mere omfattende vil fattigdommen blive; bekræfter igen, at ligheden mellem kønnene skal spille en afgørende rolle i strategier til bekæmpelse af fattigdom, og at en styrkelse af kvinders rettigheder i mange lande derfor er et uomgæligt krav;

19. betoner kraftigt, at en retfærdig omfordeling af velstanden og afskaffelse af alle former for ulighed mellem kønnene og diskrimination af de ældre, der er yderst sårbare over for fattigdom, er forudsætninger for udryddelsen af fattigdommen;

20. mener, at bekæmpelsen af fattigdom blandt de ældre bør indgå som et selvstændigt element i fattigdomsbekæmpende strategier, da fattigdom blandt ældre er ved at blive et voksende problem i mange lande, hvor levealderen bliver højere;

21. mener, at politikker til kontrol med befolkningsvæksten har en vigtig rolle at spille i foranstaltninger til udryddelse af fattigdommen;

22. understreger, at uddannelse er et af de vigtigste våben mod fattigdom, og minder i den forbindelse om, at de internationale donorer af udviklingsbistand, herunder Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, har forpligtet sig til at øge midlerne til uddannelse, navnlig grunduddannelse, i udviklingslandene og til at støtte uddannelsesreformer;

23. kræver, at der i den efterfølgende konvention skal medtages en udtrykkelig henvisning til investeringer i kvalitet, relevant uddannelse med følgende tekst.

Samarbejdet skal støtte AVS-staternes bestræbelser på,

- a) at garantere deltagelse af et bredt udsnit af det civile samfunds organisationer i planlægning, overvågning og evaluering inden for uddannelsessektoren;
- b) at øge de finansielle forpligtelser til grunduddannelse i overensstemmelse med det mål, der blev vedtaget på verdenstopmødet i 1995 om at tildele 20 % af støtten til grundlæggende sociale ydelser; at øge støtten til uformelle uddannelsesprogrammer med en særlig forpligtelse til at forbedre kvinders og pigers adgang til uddannelse;
- c) at udvikle en sammenhængende strategi til opnåelse af den internationale forpligtelse til at have tilvejebragt en almen grundskoleuddannelse i år 2015 i snævert samarbejde med andre donorer og det civile samfund;
- d) at samordne donorvirksomheden inden for de forskellige sektorer effektivt, så AVS-landenes bestræbelser på uddannelsesområdet støttes og suppleres;

24. glæder sig i den sammenhæng over udtalelsen fra Europa-Parlamentets formand, Nicole Fontaine, om, at hun kunne tilslutte sig anmodningen fra de guineanske børn, som døde i landingsstellet på et fly, der bragte dem til Europa, og om, at vi bør reagere på denne dramatiske opfordring ved at give vor samlede politik for udviklingssamarbejde en uddannelsesmæssig og kulturel dimension, som den ikke har i dag;

25. peger på fordelene ved, at der på regionalt plan skabes moderne, centrale organer for forskning, videregående uddannelser og erhvervsuddannelser, samt på, at følgende områder i højere grad kræver en regional indsats end en national:

- medicinsk forskning og behandling af infektionssygdomme,
- bevarelse af truede dyre- og plantearter,
- foranstaltninger til bekæmpelse af tørke og ørkendannelse,
- programmer for skovrejsning og beskyttelse af lokale naturressourcer, samt
- produktion af elektricitet, navnlig vandkraft;

26. understreger, hvor vigtigt det er i bekæmpelsen af fattigdom at etablere decentraliserede offentlige sundhedsprogrammer;
27. noterer sig resultatet af den 11. internationale konference om AIDS i Afrika, som netop er afholdt i Lusaka, og konstaterer med bekymring, at næsten 95 % af de HIV-positive lever i fattige lande, og at epidemien rammer unge, aktive og ofte veluddannede medlemmer af befolkningen i de berørte lande; opfordrer til, at der gennemføres brede oplysningskampagner, og til, at der tilskyndes til forebyggelse gennem uddannelse, som vil bidrage til at ændre befolkningens vaner, samt til, at der tilvejebringes medicinsk behandling;
28. understreger imidlertid, at forebyggelse og adgang til behandling og forsorg går hånd i hånd, da forebyggelse kun kan være effektiv, hvis der er passende medicinske faciliteter til rådighed for de smittede;
29. opfordrer derfor kraftigt det internationale samfund og EU i særdeleshed til som led i bekæmpelsen af fattigdommen dramatisk at øge bestræbelserne og forhøje midlerne til afhjælpning af de voksende udfordringer og den menneskelige udviklingskrise, som AIDS-pandemien har skabt; understreger desuden, at det er nødvendigt med en holdningsændring både hos donorer og de lokale regeringer, som bør udvise større åbenhed i deres bestræbelser på at håndtere dette problem og prioritere bekæmpelsen af AIDS i deres udviklingspolitikker;
30. opfordrer WTO til at sikre, at AVS-landene er i stand til at producere de nødvendige lægemidler eller købe dem til fremstillingspris;
31. opfordrer Rådet og Kommissionen til at skabe mulighed for en effektiv medicinsk behandling af sygdommen, som er til at betale;
32. henstiller indtrængende til Den Europæiske Unions medlemsstater og AVS-landene at afsætte bevillinger på deres budgetter til sundhedsvæsen og grunduddannelse i overensstemmelse med bestemmelserne i »20:20-initiativet« fra verdenstopmødet om social udvikling;

Økonomi og handel

33. bekræfter, at udvikling ikke er synonymt med gode økonomiske præstationer, og at økonomisk vækst er en nødvendig men stadig utilstrækkelig forudsætning for at mindske fattigdommen, og at der derfor skal udvikles former for samarbejde, som tager fat om årsagerne til fattigdom, overalt hvor den eksisterer, og uanset hvilke former den har antaget;
34. mener, at det for at sikre, at markederne tjener menneskene i stedet for det modsatte, ikke er tilstrækkeligt med liberalisering af handelen, makroøkonomisk effektivitet og rimelige priser, men at der kræves andre elementer, og at regulering, loyal konkurrence, åbenhed og ansvarlighed også er afgørende faktorer;
35. mener, at der kan opnås vækst i efterspørgslen inden for de enkelte landes økonomier gennem en styrkelse af det indre marked, og gør i den forbindelse opmærksom på, at det er vigtigt, at der skabes synergier mellem lokale, regionale og nationale markeder;
36. understreger, at staten, markedet og det civile samfund hverken udelukker eller kan erstatte hinanden, og at de bør stræbe efter i fællesskab at sikre et åbent, effektivt og ikke-diskriminerende forvaltningssystem; mener, at staterne med henblik på at opnå bæredygtig udvikling bør fastsætte rammerne for og de grænser, inden for hvilke markedet skal fungere;
37. påpeger, at de fattige lande aldrig vil kunne gøre sig fri af fattigdommen, hvis de fortsætter med at betale fire gange så meget i renter på deres gæld, som de bruger på sundhed og uddannelse, og at de rige lande bør være meget bevidste om dette forhold, og at disse lande skal tage hensyn hertil i deres politiske afgørelser;
38. glæder sig over, at Rådet for den Europæiske Union har forpligtet sig til at fremskynde mekanismerne for gældsregergivelse til de fattigste lande og til at kæde dem snævert sammen med strategien for bekæmpelse af fattigdommen;
39. anmoder indtrængende til Den Europæiske Union og medlemsstaterne om at fastsætte ambitiøse mål for omfanget af gældsregergivelsen, samt om at bestræbe sig til det yderste for at fremskynde og forbedre gennemførelsen af initiativet til fordel for de stærkt gældsatte fattige lande (HIPC-initiativet), selv om den mener, at initiativet er tilstrækkeligt til at opfylde de tilstræbte mål, og er af den opfattelse, at der er knyttet meget strenge betingelser til det;

40. appellerer til ansvarsbevidsthed hos de bilaterale og multilaterale kreditorer med hensyn til eftergivelse af udestående gæld eller en drastisk nedskrivelse af den;
41. anmoder om fuldstændig eftergivelse af de alvorligt gældsatte AVS-landes gæld inden udgangen af 2001;
42. bemærker med bekymring forslaget om at anvende ikke-udnyttede EUF-midler til at finansiere EU's bidrag på 1 milliard euro til gældseftergivelse under HIPC-initiativet - især da der ikke har fundet samråd sted med AVS-regeringerne;
43. betoner de alvorlige sociale og økonomiske konsekvenser af strukturaljusteringspolitikker i de fattigste lande, navnlig i AVS-landene, og kræver, at disse strukturaljusteringspolitikker revideres gennemgribende, så der tages hensyn til udviklingens sociale dimension; påpeger, hvor vigtigt det er at sørge for, at økonomiske reformer udarbejdes af udviklingslandene selv, så de tager hensyn til deres befolkningers behov og bekæmper ekstrem fattigdom;
44. understreger, at de fattigste lande bør have mulighed for på lige fod at deltage i de internationale finansielle og kommercielle institutioner, at systemet med »vægtet afstemning« i IMF og Verdensbanken bør reformeres, og at det bør overvejes at give de fattigste lande mulighed for at få indflydelse på den generelle fremgangsmåde, der vedtages af WTO; håber desuden, at de pågældende internationale finansielle og kommercielle organisationer og institutioner vil bestræbe sig på at udforme instrumenter, som er egnede til at finansiere produktiv virksomhed i fattige områder, idet der — ud over mikrolånene — er behov for mikrorisikokapital, mikrofinansiel planlægning og mikrorådgivning;
45. opfordrer kraftigt Kommissionen og Rådet til at udvise solidaritet med udviklingslandene med henblik på at få revideret WTO-reglerne på en sådan måde, at disse lande sættes i stand til at kontrollere deres egen udvikling;
46. henleder opmærksomheden på, at finansiell spekulation alvorligt indvirker på den internationale stabilitet og sikkerhed, navnlig i AVS-landene, og påpeger det presserende behov for at regulere sådanne spekulative aktiviteter;
47. opfordrer i den forbindelse kraftigt Kommissionen til at undersøge muligheden for at indføre den såkaldte Tobin-skat;
48. fordømmer det forsøg, der blev gjort under den multilaterale investeringsaftale, på at få gennemført en definitiv liberalisering af kapitalmarkederne, som ville have berøvet udviklingslandene, navnlig AVS-landene, muligheden for at selv at bestemme, hvordan deres ressourcer skal anvendes, og for at kontrollere deres egne økonomier; er af den opfattelse, at OECD under ingen omstændigheder bør være den institution, hvor en sådan aftale forhandles, da OECD kun repræsenterer de industrialiserede lande;
49. påpeger, at de fattige og kvinderne ikke har adgang til finansieringsfaciliteter, og opfordrer derfor regeringer og donorer til at følge eksemplet fra de programmer, som med held er gennemført i nogle udviklingslande, og til at skabe nye mikrofinansieringsinstitutioner for at skabe bredere adgang til lån og opsparing, navnlig i landdistrikterne;
50. henstiller navnlig, at der bør ydes bistand til mikrovirksomheder, så de sættes i stand til at forbedre de tjenesteydelser, de leverer, og at der med dette formål for øje bør iværksættes sektorspecifikke programmer til fremme af faglig uddannelse og virksomhedsledelse;
51. gentager sin støtte til foranstaltninger til fremhjelpling af den folkelige økonomi, navnlig i de store bykoncentrationer, da byernes hastige vækst i nogle AVS-lande skaber politisk og social ustabilitet;
52. bemærker, at stærkt ressourcekrævende produktionsprocesser har adgang til subsidierede råvarer, som mange mennesker, der tilhører de økonomisk dårligst stillede grupper, er afhængige af som deres levebrød, og at forbruget af disse industriråvarer udelukkende afgøres af markedskræfterne og ikke af sociale og miljømæssige hensyn;
53. går ind for retfærdig og solidarisk handel som et sundt instrument i forbindelserne mellem AVS-landene og EU;
54. anbefaler større åbenhed omkring og forenkling af oprindelsesreglerne, som har været en betydelig hindring for udviklingen af AVS-handelen på såvel regionalt som internationalt plan;

55. mener, at liberaliseringen af handelen indebærer en trussel mod de fattigstes fødevarer sikkerhed, hvis den ikke ledsages af en række betingelser, herunder afskaffelse af landbrugsstøtten, fri adgang til markederne og afskaffelse af eksportstøtten i de rige lande; forsvaret den grundlæggende ret, som befolkningerne og regeringerne i udviklingslandene har til at tilstræbe selvforsyning med fødevarer uden hensyntagen til pression udefra;

56. understreger, at selv om en af betingelserne for udvikling i AVS-landene er, at de gnidningsløst integreres i verdensmarkedet, så må virkningerne af denne integration ikke være alt for ødelæggende, og der skal derfor skabes mulighed for, at udviklingen kan ske indefra, og indrømmes en overgangsperiode på mindst 10 år, før WTO-reglerne gennemføres fuldtud;

Den politiske dimension

57. mener, at selv om demokrati ikke er et resultat af økonomiske fremskridt, fører politisk og økonomisk diktatur ofte til fattigdom;

58. er overbevist om, at udvikling er snævert forbundet med demokratiske processer og demokratisering af de politiske, sociale og økonomiske strukturer, og at inddragelse af hele befolkninger er et væsentligt element i udviklingsprocessen;

59. bekræfter betydningen af, at Den Internationale Straffedomstol hurtigt bliver etableret, og opfordrer, idet den anerkender og glæder sig over, at Senegal, Trinidad og Tobago samt Italien allerede på eksemplarisk vis har afsluttet ratificeringsprocessen for domstolens vedtægter, alle Lomé-konventionens medlemsstater til at undertegne og ratificere Den Internationale Straffedomstols vedtægter inden udgangen af 2000;

60. fastholder, at nedskæring af militærudgifter i udviklingslandene kan give væsentlige fordele på udviklings- og sikkerhedsområdet, idet AVS-landene vil kunne bruge mere på sundhed, uddannelse, drikkevand og andre grundlæggende sociale ydelser, og at sådanne investeringer, bidrager til at sikre den sociale stabilitet og nedbringe risikoen for konflikter;

61. opfordrer Den Europæiske Union til at vedtage en fælles holdning, som skal forbyde eksport af våben til udviklingslande, navnlig til AVS-stater, hvor der allerede er konflikt, potentielle konflikter, eller alvorlige spændinger — som et positivt bidrag til støtte for fredelige løsninger på civile og militære konflikter samt for at undgå, at der opstår unødvendig gæld som følge af våbenindkøb;

62. mener, at væbnet konflikt, økonomisk ulighed, social uretfærdighed, manglende demokratisk deltagelse, ødelæggelse af miljøet, menneskerettighedskrænkelser og modstridende statslige interesser er nogle af de faktorer, som skaber fattigdom, og at alle disse faktorer bør tages i betragtning ved bekæmpelse af fattigdommen;

63. mener, at der forud for enhver udviklingsrelateret aktivitet skal foretages minerydning i de lande, som er berørt af dette problem; opfordrer Den Europæiske Union og AVS-landene til at undertegne og ratificere Ottawa-traktaten om personelminer;

64. minder om, at der nu er bred enighed om, at det er bedre at forebygge konflikter end først at gøre noget, når de er opstået, og at det derfor er nødvendigt, at der udvikles hensigtsmæssige værktøjer i form af regionale centre til overvågning af spændinger samt permanente mæglingsstrukturer;

65. henleder opmærksomheden på, at antallet af flygtninge på verdensplan nu er nået op på over 30 millioner, og at disse mennesker hører til jordklodens fattigste;

66. mener, at det først og fremmest skal sikres, at flygtninge og fordrevne har adgang til særlige uddannelsesprogrammer, da dette er en prioriteret opgave, der skal løses for at mildne disse menneskers fattigdom;

67. påpeger, at fattigdom er en af årsagerne til handelen med narkotika i mange udviklingslande, og at udryddelsen af fattigdommen derfor vil bidrage til bekæmpelse af handelen med narkotika;

68. fordømmer krænkelser af kvinders grundlæggende rettigheder, idet kvinder lider under udstødelse, navnlig i de fattigste lande; opfordrer Kommissionen og AVS-landene til at iværksætte samarbejdsprogrammer, som tager hensyn til kønsrelaterede problemer, med henblik på at fremme kvinders værdighed og sætte en stopper for krænkelserne af deres rettigheder, bl.a. traditionen med at lemlæste deres kønsdele;

69. anfører, at det i afrikanske landdistrikter er afgørende for at opnå resultater i bekæmpelsen af fattigdommen, at der gennemføres politiske og økonomiske foranstaltninger med henblik på at etablere og fordele ejendomsretten til jorden;

Bæredygtig udvikling, videnskab og fattigdom

70. anser det for bydende nødvendigt, at der i alle led af samarbejdspolitikkerne, fra udformning til gennemførelse, tages hensyn til miljøbeskyttelse i overensstemmelse med de principper og forpligtelser til bæredygtig udvikling, der er vedtaget på verdensmiljøkonferencen, navnlig hvad angår fødevarer sikkerhed, adgang til rent vand og løsning af sundhedsproblemer;

71. er overbevist om, at ødelæggelsen af miljøet rammer de fattigste uforholdsmæssigt hårdt, og mener, at forskning på dette område bør indgå i en bredere ramme, hvor udryddelse af fattigdommen kædes sammen med god regeringsførelse og retfærdighed;

72. opfordrer indtrængende både det internationale samfund og AVS-landene til at være mere opmærksomme på den sammenkædning, der er mellem fattigdom og miljø, hvor navnlig de fattige i landdistrikterne er yderst afhængige af deres naturressourcer, samt til, med udgangspunkt i de erfaringer der er gjort både i Indien og i udvalgte afrikanske lande, at undersøge mulighederne for at bekæmpe fattigdommen ved at investere i skovbeplantningsprogrammer, jordbevarelse, vandforvaltning, etc.;

73. peger på nødvendigheden af at fastsætte grundlæggende principper for brug og fordeling af vand på verdensplan, og kræver, at menneskerettighederne respekteres i udviklingen og fordelingen af vandressourcerne;

74. mener, at videnskaben, i overensstemmelse med den erklæring og handlingsplan, der blev vedtaget den 1. juli 1999 på verdenskonferencen om videnskab i Budapest, bør rette sig mod de grundlæggende menneskelige behov og lægge vægt på bæredygtig udvikling og miljø;

75. anbefaler således, at der i de mindst udviklede lande afsættes mindst 0,4 % af BNP til forskning, navnlig til grundforskning;

76. konstaterer, at der findes områder i verden, hvor der praktisk taget ikke foregår nogen offentlig eller industriel forskningsvirksomhed, og at den samlede forskning i verden i stigende grad beherskes af de store multinationale selskaber fra landene på den nordlige halvkugle, som ikke prioriterer de spørgsmål, der er af afgørende betydning for landene i Syd; opfordrer til, at Nord-Syd-solidariteten også finder anvendelse på dette område, og betoner navnlig nødvendigheden af at udforske nye veje for samarbejde mellem de private og offentlige sektorer i forbindelse med kontrollen med spredningen af malaria, herunder også forskning i malaria, i betragtning af denne sygdoms ødelæggende virkninger for de fattiges sundhed;

77. opfordrer EU til at udvikle en videnskabelig AVS-EU-samarbejdspolitik, der gør det muligt for AVS-landene at blive integreret i »informationssamfunds«-projektet, og til at udvikle globale kommunikationsnet i disse lande;

78. påpeger, at en større landbrugsproduktion er af afgørende betydning for udviklingen i mange lande, og anbefaler derfor, at landbrugsforskningen lægger særlig vægt på teknologier, som kan komme de fattige landbrugere til gode;

79. understreger vigtigheden af traditionel viden og dens anvendelse, som bør udnyttes bredt, da den generelt bidrager til bæredygtig udvikling, og henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at fremme udviklingsprogrammer for landdistrikter og mikroprojekter, som er specielt rettet mod kvinder, og at de tildeles tilstrækkelige midler, samt på, at det er nødvendigt at sikre passende kompensation ved markedsføring;

80. understreger i den forbindelse, at det for at udrydde fattigdommen er vigtigt at støtte forskning i og størst mulig brug af letanvendelige basisteknologier (primært med det formål at bekæmpe fattigdommen) på områderne hygiejne, vand og affald, kunstvanding i mindre målestok og medicinsk anvendelse af lokale ressourcer;

81. foreslår, at der i den nye Lomé-konvention indføres bestemmelser om principperne i konventionens artikel 8.J om konventionen om den biologiske mangfoldighed, vedrørende bevarelse af viden, innovation og indfødte og lokale samfundes sædvaner og deres intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder deres godkendelse af og inddragelse i enhver brug af sådanne ressourcer, og en rimelig andel af de fordele, der opstår herved;

82. anmoder om et program for teknologioverførsel til AVS-landene på et ikke-kommercielt grundlag, ledsaget af uddannelsesprogrammer, der er tilpasset de reelle behov, og som er i overensstemmelse med principperne for bæredygtig udvikling;

Fattigdommen inden for rammerne af de fremtidige forbindelser AVS-EU

83. advarer de regeringer, der er fast besluttede på at udrydde fattigdommen, om, at det er nødvendigt at tage såvel de offentlige udgifters størrelse som deres sammensætning i betragtning, at føre en retfærdig skattepolitik og at undersøge, hvordan ressourcerne bedst kan anvendes med sigte på at fremme et politisk, økonomisk og socialt miljø, som giver mennesker mulighed for at slippe fri af fattigdommen;

84. fastholder imidlertid at udryddelse af fattigdommen ikke udelukkende kan gøres afhængig af de centrale regeringers indsats, men at der kræves en aktiv deltagelse af regionale og lokale myndigheder i fællesskab, som aktivt inddrager det civile samfunds organisationer og den private sektor; dette kræver et større decentraliseret samarbejde;

85. opfordrer Kommissionen til at også at lade den private sektor være omfattet af gunstige finansieringsfaciliteter, så den selv kan engagere sig i at levere sundhedsydelser på samfundsplan i de fattige områder i AVS-landene;

86. anfører, at fattigdom ikke er et enkeltstående spørgsmål eller et socialt problem, som skal behandles sammen med andre sådanne problemer, og at udryddelse af fattigdommen bør være et ledende princip for alle udviklingsaktioner;

87. kritiserer, at politikken for international samordning af udviklingsbistanden, blev en fiasko, og understreger, at det for at forbedre effektiviteten er vigtigt at styrke komplementariteten og samordningen af bistanden fra henholdsvis medlemsstaterne, Fællesskabet og de øvrige bilaterale og multilaterale donorer; opfordrer EU til at genoplive sit projekt for samordningen af medlemsstaternes samarbejdspolitikker i overensstemmelse med principperne og bestemmelserne i Maastricht- og Amsterdam-traktaten;

88. mener, at mangedoblingen af antallet af støtteanmodninger og ikke-samordnede projekter er blevet en faktor, der skader bistandens effektivitet, og som både rammer modtagerlandene og donorerne; henstiller indtrængende til de AVS-lande, som ikke allerede har gjort det, at opfylde de forpligtelser, der blev vedtaget i København, til at udarbejde nationale strategier for udvikling og bekæmpelse af fattigdommen, som giver en samlet og sammenhængende ramme for samordningen af de nationale, offentlige og private indsatser og den samlede udenlandske bistand;

89. betoner også den snævre forbindelse mellem fattigdom og dårligt helbred, og opfordrer EU og AVS-regeringerne til at opfylde de forpligtelser, de indgik på Cairo-konferencen, for at sikre reproduktive sundhedsydelser til alle, sikre, at EU's udviklingsbistand således rettes mod specielt sårbare grupper, bl.a. unge og flygtninge, samt til at erkende vigtigheden af familieplanlægning;

90. påpeger, at prioriteringen af bekæmpelse af fattigdommen bør afspejles i tildelingen af ressourcer, og at et af de kritikpunkter, som har været fremført mod Fællesskabets politik i de uafhængige evalueringsrapporter, er, at andelen af Fællesskabets bistand til lande med lave indkomster er mindre end til lande med indkomster på mellemniveau;

91. påpeger ligeledes, at virkningen af foranstaltningerne ikke kan måles udelukkende på grundlag af de pengemængder, der bevæges, og at det derfor er påtrængende nødvendigt at udvikle og iværksætte metoder og indikatorer for opfølgning og vurdering af virkninger og resultater inden for de forskellige interventionssektorer;

92. mener, at det er absolut nødvendigt at skabe sammenhæng mellem udviklingssamarbejdspolitikken og Unionens øvrige politikker;

93. opfordrer Kommissionen og AVS-landene til i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået for at skabe social udvikling, at gøre almindelig adgang til de grundlæggende sociale ydelser til et centralt element i det fremtidige samarbejde;

Fattigdommen i Den Europæiske Union og bevidstgørelsen af unionsborgerne

94. mener, at den økonomiske og sociale integration af de fattige i Den Europæiske Union ligeledes bør være et prioriteret politisk mål, herunder mobilisering af ressourcer til at bekæmpe den stigende fattigdom i EU's eget område, som bidrager til at udbrede racisme og vold, ved at støtte de lokale grupper, der er aktive i bekæmpelsen af fattigdommen, og undgå forringelser af socialsikringsordningerne for de økonomisk svagest stillede, navnlig i byområder med lommer af social udstødelse og i mindre udviklede europæiske regioner med en høj forekomst af fattigdom sammenlignet med EU-gennemsnittet;

95. bemærker, at stadig bredere befolkningsgrupper i Europa, navnlig indvandrere og mennesker fra etniske mindretal, er ofre for nød, marginalisering og udstødelse;

96. advarer om, at det er nødvendigt at omstrukturere de offentlige udgifter, hvis man ønsker social samhørighed;

97. minder om, at fattigdom hænger nøje sammen med respekten for de grundlæggende menneskerettigheder, og at den derfor berører alle de lande, både udviklingslande og industriland, hvor situationen er blevet forværret for flygtninge og indvandrere samt for de fattigste borgere;

98. opfordrer EU til at sætte fokus på det økonomiske, kulturelle og sociale bidrag, som AVS-indvandrere yder, at træffe effektive foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad, som synes at blive mere og mere fremherskende i vore samfund, og at opretholde indvandreres grundlæggende rettigheder, navnlig på det økonomiske, sociale og politiske område;

99. er klar over, at der ikke kan gennemføres en udvikling på verdensplan uden støtte fra det internationale samfund; mener, at det derfor er vigtigt, at unionsborgerne kender årsagerne til fattigdommen og ulighederne i udviklingslandene og forstår, hvad de kan gøre for at afhjælpe dem, og hvilken trussel ulighederne indebærer for fremtiden i en verden med stadig større gensidig afhængighed;

100. mener, at det er nødvendigt i højere grad at bevidstgøre de europæiske samfundsborgere om de udstødes situation og problemer i Den Europæiske Union;

101. mener, at det er yderst vigtigt at styrke oplysningen om udviklingsproblematikken; kræver, at offentligheden får kendskab til Den Europæiske Unions indsats på det udviklingspolitiske område, at man navnlig styrker ungdommens kendskab til og forståelse for den virkelighed, der ligger bag denne politik, og fremmer en solidarisk holdning til de dårligt stillede befolkningsgrupper; kræver desuden, at der gøres mere systematiske oplysningstiltag, og at forholdet mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene analyseres;

102. mener, at menneskehedens potentiale er uendeligt, og at den, som UNDP har påpeget, for første gang i historien har ressourcer til at udrydde fattigdommen og den sociale udstødelse; gør opmærksom på, at dette kun kan udnyttes ved hjælp af en umådelig stor portion solidaritet, som skaber mulighed for, at princippet om social retfærdighed kan blive en realitet, hvis dette potentiale udnyttes godt; opfordrer derfor alle Den Europæiske Unions institutioner og medlemsstater til at gøre det 21. århundrede til solidaritetens århundrede;

103. minder om, at Europa-Parlamentet har henstillet, at der udvikles et samarbejde mellem de lokale myndigheder i AVS-landene og EU's medlemsstater, idet et sådant decentraliseret samarbejde fører til foranstaltninger og projekter, der berører borgernes daglige liv, styrker decentraliseringsprocessen på lokalt niveau i AVS-landene og fremmer forståelsen hos borgerne i lokalsamfundene i Europa for de problemer, der er forbundet med fattigdom og udvikling;

104. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om det nuværende stade i forhandlingerne om de fremtidige forbindelser AVS-EU**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999
 - der henviser til sin beslutning af 1. april 1999 i Strasbourg (Frankrig)⁽²⁾, og som kraftigt understreger punkterne i denne beslutning,
 - der henviser til sine beslutninger af 1. april i Strasbourg (Frankrig) om det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen og om årtusind-forhandlingsrunden, og som kraftigt understreger punkterne i disse beslutninger,
 - der henviser til konklusionerne fra den anden forhandlingsrunde på ministerplan om den aftale, der skal efterfølge Lomé IV-konventionen (Bruxelles, 29.-30. juli 1999) samt til den næste og sidste forhandlingsrunde på ministerplan, der skal afholdes i midten af december,
- A. der er stærkt overbevist om, at det er vigtigt for AVS-EU-partnerskabets troværdighed og relevans, at der indgås en ny aftale, inden den nuværende konvention udløber, dvs. i februar 2000,
- B. der med tilfredshed noterer sig de fremskridt, der blev opnået under forhandlingerne på den seneste ministerkonference, samt udsigterne til succes på de resterende nøgleområder under den næste ministerrunde om forskellige vigtige emner, navnlig finansielt samarbejde, den private sektors deltagelse, det civile samfunds deltagelse i den politiske dialog samt problemer, der fører til migration,
- C. der imidlertid er dybt forurolige over den manglende enighed på en række kritiske områder, nemlig med hensyn til, hvilke principper og mål for handelssamarbejdet, der skal nedfældes i rammeaftalen, varigheden af og formålet med den indledende periode indtil overgangen til alternative handelsaftaler, fortsættelsen af Stabex og Sysmin og den betydning, der skal tillægges god regeringsførelse inden for den fremtidige konvention,
- D. der glæder sig over de nuværende forhandlinger om perioden efter Lomé IV-konventionens udløb, som repræsenterer en mulighed for at få fastlagt ny og innovative forbindelser mellem EU og AVS, og som også kan sende et klart budskab til den kommende WTO-millenniumrunde,
- E. der glæder sig over EU's tilsagn under ministerforhandlingerne i juli om et snævert samarbejde med AVS inden for WTO med henblik på navnlig at forsvare de aftaler, der er indgået, især for så vidt angår graden af den fremherskende fleksibilitet,
- F. der glæder sig over EU's seneste forpligtelse til inden for de næste fem år at yde over en million euro til finansiering af en bedre samordning med AVS-landene inden for WTO, navnlig i forbindelse med den næste runde af multilaterale handelsforhandlinger,
- G. der glæder sig over EU's mere fleksible holdning med hensyn til regionale økonomiske partnerskabsaftaler, og over dens accept af, at det ikke er nødvendigt at fastlægge instrumenter eller modeller for alternative handelsaftaler i rammeaftalen,
- H. der mener, at EU's forhandlingsmandat skal åbne mulighed for denne fleksibilitet, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at give AVS ægte valgmuligheder med hensyn til fremtidige handelsforbindelser med EU,
- I. der understreger den politiske betydning af åbenhed, demokratisk kontrol og bekæmpelse af bestikkelse og korruption i den offentlige administration for begge parter vedkommende,
- J. der erkender, at det er vanskeligt at fastsætte dette principps omfang og dimensioner, især fordi der er en overlapning mellem begrebet god regeringsførelse og de væsentlige elementer i respekten for menneskerettigheder, demokratiske principper og retsstatsprincipper, der allerede er indbygget i konventionen,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

⁽²⁾ AVS-EU 2688/ændel.

- K. der konstaterer, at AVS har forpligtet sig til udarbejde en erklæring om god regeringsførelse, der skal behandles på den næste forhandlingskonference på ministerplan,
- L. der glæder sig over, at begge parter anerkender, at det er vigtigt at inddrage en lang række aktører så som det civile samfund, arbejdsmarkedets parter, kvinder, miljøorganisationer og ikke-statslige regeringsorganisationer i partnerskabet, og over den styrkende indflydelse dette vil få på partnerskabet,
- M. der opfordrer begge parter til at skabe mekanismer og procedurer, som vil fremme en mere struktureret dialog mellem AVS-regeringer og den private sektor,
- N. der understreger, at målene for den fremtidige AVS-EU-partnerskabsaftale kun vil kunne opnås, hvis der ydes tilstrækkelig finansiering gennem den niende EUF,
- O. der er af den faste overbevisning, at en gnidningsløs og succesrig overgang til en ny handelsordning kun kan finde sted, hvis der også vedtages og gennemføres en sammenhængende og global udviklingsbistandspakke,
- P. der noterer sig forslaget fra visse EU-medlemsstater om at anvende ikke-udnyttede EUF-midler til at finansiere EU's bidrag på 1 milliard euro til gældslettelse inden for Verdensbankens initiativ til fordel for højt forgældede fattige lande (HIPC-initiativet), navnlig med henvisning til, at ikke-udnyttede EUF-midler i perioden 1993-1999 kun beløb sig til 25 millioner euro,
1. opfordrer EU- og AVS-ministrene til på deres møde i december at nå til enighed om en fortsættelse af den nuværende Lomé-konvention, samt til at lade overgangsperioden, indtil der er indgået alternative handelsaftaler (ATA), være omfattet;
 2. opfordrer EU-forhandlerne til at styrke EU's partnerskab med AVS med henblik på at få ændret WTO-reglerne og få afskaffet de restriktive supranationale regler, som beskytter et hierarkiet værdisæt, hvor handelsliberaliseringen sættes højere end bekæmpelse af fattigdommen og en bæredygtig udvikling;
 3. kræver økonomiske aftaler og aftaler om handelssamarbejde, der vil forbedre AVS-landenes nuværende markedsadgang gennem en revision af oprindelsesreglerne, ikke-toldmæssige foranstaltninger, handel med tjenesteydelser og handelsrelaterede områder, men mener ikke, at disse emner skal foregribes under drøftelser under den kommende WTO-millenniumrunde;
 4. opfordrer Rådet til at justere den nuværende fælles landbrugspolitik med henblik på at give AVS-produkter bedre adgang til det europæiske marked;
 5. kræver overholdelse af princippet om, at AVS-landene i overgangsperioden, indtil der er indgået alternative handelsaftaler, mindst bør nyde lige så god adgang til EU-markedet, som de gør i øjeblikket, idet det britiske formandskab gav tilsagn om dette i en erklæring fra Rådet, hvori det hedder, at »EU vil undersøge alle alternative muligheder for frihandelsaftaler for at give disse lande nye handelsmæssige rammer der kan sidestilles med den nuværende situation«;
 6. kræver accept af princippet om, at et grundlæggende mål med de alternative handelsaftaler skal være at give bedre adgang til EU-markedet, navnlig for produkter fra lavteknologiske industrier og sektorer, hvor AVS-lande i øjeblikket enten er konkurrencedygtige eller vil kunne blive det inden for den nærmeste fremtid;
 7. gentager sit krav om en overgangsperiode på mindst 10 år indtil overgangen til alternative handelsaftaler, og at EU i denne periode bør opretholde og forbedre de nuværende ikke-gensidige handelsaftaler;
 8. opfordrer EU/AVS til at foretage evalueringer af den nuværende handelsliberaliserings indvirkning på AVS-landenes økonomier (jobskabelse, sundhed, uddannelse, miljø, etc.) under de forskellige strukturtilpassningsprogrammer samt af indvirkningen af EU's revision af de generelle toldpræferencer (GSP), reformen af den fælles landbrugspolitik og EU's udvidelse, med henblik på at udarbejde alternative handelsaftaler;
 9. mener, at EU og AVS bør påberåbe sig de særlige omstændigheder, der kræves i henhold til WTO-aftalens artikel IX, som begrundelse for 10-års fritagelse, navnlig i lyset af, at mindst 39 af AVS-landene er mindst udviklede lande, som WTO allerede har besluttet at indrømme ikke-gensidige handelspræferencer, at 24 af AVS-landene er østater og 14 er landfaste stater, og at de fleste har små økonomier, samt at WTO har erkendt, at disse stater er marginaliserede; der desuden henviser til, at mange AVS-stater også er sårbare, og at de større finans- og handelsinstitutioner, herunder også WTO, i højere grad er ved at erkende dette;

10. mener, at der findes vigtige fortilfælde, der berettiger til en 10-års fritagelse fra WTO-reglerne (f.eks. den fritagelse for Vestindien, der blev indrømmet Canada i »Caribbean Basin Economic Recovery Act«);
11. opfordrer EU til at samarbejde med AVS og andre udviklingslande for at få indledt en samlet aktion med henblik på at få ændret WTO's bemyndigelsesklausul, artikel XXIV og andre WTO-regler, der er relevante for opnåelsen af deres vedtagne mål, samt for at få ændret WTO-reglerne, så de anerkender de særlige omstændigheder og nødvendigheden af differentieret behandling af små sårbare stater;
12. mener, at WTO-tvistbilæggelsesmekanismen er uacceptabel og udemokratisk, da der kun træffes afgørelser på baggrund af kommercielle kriterier, som det fremgik af bananstriden mellem EU og USA, og opfordrer AVS-EU-forhandlerne til at ændre WTO's status på en måde, der skaber mulighed for, at organisationen kan fungere som dommer og jury;
13. støtter AVS-landenes krav om, at forhandlingerne om alternative handelsaftaler indledes i 2006, så de kan indgås i 2010 og således give AVS tid til at forberede sig på forhandlinger og økonomisk liberalisering;
14. kræver, at forhandlingerne om alternative handelsaftaler skal tage hensyn til udviklingsniveauet og handelsforanstaltningers socioøkonomiske indvirkning på AVS-landene og deres kapacitet til at tilpasse og justere deres økonomier til liberaliseringsprocessen;
15. mener, at opnåelsen af bæredygtig udvikling bør prioriteres i overensstemmelse med Agenda 21, Basel-konventionen, FN's konvention om den biologiske mangfoldighed, etc.;
16. gentager, at disse forhandlinger bør være så fleksible som muligt med hensyn til fastlæggelsen af overgangsperiodens varighed og graden af asymmetri i overensstemmelse med de til den tid fremherskende WTO-regler;
17. mener, at fastlæggelsen og gennemførelsen af eventuelle fremtidige valgmuligheder for handel — enten frihandelsaftaler eller alternative muligheder — ikke alene bør være afhængig af en vedtaget tidsplan men også af opnåelsen af fælles vedtagne tærskler, der er baseret på finansielle og økonomiske indikatorer og indikatorer for udvikling af menneskelige ressourcer;
18. betoner, at sådanne finansielle og økonomiske indikatorer og indikatorer for udviklingen af menneskelige ressourcer for eksempel bør genspejle de statslige finanser og indtægter, institutionel kapacitet, menneskelige ressourcer, konkurrenceevne samt fysiske og sociale infrastrukturer;
19. gentager, at de ustabile indtægter fra basisprodukter og minedrift fortsat er en væsentlig trussel mod AVS-landene, og at det alvorligt bør overvejes at opretholde Stabex og Sysmin, selv om disse ordninger skal gøres mere åbne og effektive, og betalingerne skal målrettes, så de kommer producenter i de berørte sektorer til gode;
20. gentager sit krav om, at der foretages en nyvurdering af banan- og okse-/kalvekødsprotokollerne og en undersøgelse af de præcise og specielle omstændigheder inden for hver enkelt sektor, samt at disse protokoller i hvert enkelt tilfælde skræddersyes til de enkelte sektors behov og forlænges, så disse industriers overlevelse sikres;
21. kræver, at der inden for partnerskabsaftalen ydes støtte til AVS-romindustrien, navnlig til de traditionelle AVS-eksportører af handelsrom, med henblik på at forbedre effektiviteten og konkurrenceevnen, kræver desuden overgangsforanstaltninger for perioden 2000-2002 for at hjælpe AVS-industrien til at opretholde deres markedsadgang på baggrund af liberaliseringen den 1. januar 2000;
22. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at sikre, at markedsadgangen for bananer fra AVS-leverandører opretholdes og beskyttes;
23. opfordrer indtrængende EU til at støtte risindustrierne i AVS-landene, så de kan blive mere effektive og konkurrencedygtige ud fra en erkendelse af, at dette hovednæringsmiddel er af grundlæggende vigtighed både for nettoimportører og -eksportører i AVS;
24. opfordrer parterne til at forsvare Lomé-protokollerne i WTO med henblik på at opretholde og forbedre dem;

25. opfordrer begge parter til at sikre, at den nye partnerskabsaftale maksimerer turismens bidrag til den økonomiske og sociale udvikling i AVS-stater, minimerer eksisterende eller potentielle negative virkninger af turisme og respekterer miljøet, den lokale og kulturelle arv, skaber nye rammer for offentlige/private partnerskaber til støtte for en bæredygtig udvikling inden for AVS-turistindustrien og sikrer inddragelse af den private AVS-sektor, det civile samfund, lokalsamfundet og indfødte befolkninger i de fremtidige AVS/EU-udviklingssamarbejdsprogrammer inden for sektoren for turisme;

26. opfordrer mere generelt parterne til at nå til enighed om den rolle, som aktører i det civile samfund skal spille, herunder en erklæret målsætning om det civile samfunds deltagelse i formuleringen, udarbejdelsen, gennemførelsen og evalueringen af nationale/regionale indikativprogrammer, observatørstatus i alle relevante EU/AVS-institutioner og adgang til finansiering af udviklingsaktiviteter, herunder kapacitetsbygning;

27. foreslår, at begrebet god regeringsførelse defineres som ansvarlig forvaltning af offentlige ressourcer med henblik på bæredygtig og retfærdig udvikling; dette begreb skal derfor indebære:

- a) klare procedurer i den offentlige beslutningsproces,
- b) ansvarsbærende forvaltning og effektiv kontrol,
- c) transparente institutioner,
- d) effektive foranstaltninger til forebyggelse samt aktiv og passiv bekæmpelse af korruption;

28. anerkender, at EU for nylig har taget denne udfordring op, og at der som følge heraf er blevet vedtaget et nyt sæt procedurer, og erkender, at god regeringsførelse er et prioriteret spørgsmål, som Den Europæiske Union internt skal beskæftige sig med som et vigtigt instrument til bekæmpelse af korruption i moderne samfund;

29. erkender, at god regeringsførelse er et langt vanskeligere mål at opnå i lande, der kæmper med fattigdom; opfordrer derfor indtrængende AVS-landene og EU til at samarbejde for at opnå et helhjertet fælles engagement vedrørende dette problem;

30. mener, at korruption er yderst skadelig for et samfund, og at der derfor skal træffes effektive foranstaltninger for at standse og forhindre både hvidvaskning af penge og narkohandel;

31. fastholder navnlig at der — for så vidt angår bekæmpelsen af korruption — skal trækkes en klar skillelinje mellem tilfælde af institutionaliseret korruption og enkeltpersoners uretmæssige brug af midler; understreger, at begrebet god regeringsførelse ikke kan anvendes i sidstnævnte tilfælde, og at der derfor ikke skal idømmes sanktioner under påberåbelse af dette princip;

32. mener, at klausulen om »god regeringsførelse« først og fremmest skal bruges som et middel til at give fordele til de lande, som opfylder det;

33. er sig yderst bevidst, at der er mangler i definitionen på og gennemførelsesbestemmelserne for klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser i den nuværende konventions artikel 366A; fastholder, at denne klausul om manglende overholdelse af forpligtelser skal revideres, så der undgås for vilkårlige foranstaltninger, mener i den forbindelse, at en samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, før der gennemføres sanktioner af nogen art vil være en garanti for større objektivitet;

34. mener, at det er af afgørende betydning, at vilkårlige elementer reduceres til et minimum i beslutningsprocessen for gennemførelsen af klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser, for så vidt angår god regeringsførelse;

35. foreslår, at det undersøges, om der kan oprettes et fælles organ bestående af repræsentanter for de europæiske rigsrevisioner og deres modstykker i AVS-landene, og at dette organ skal høres forud for anvendelse af klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser på dette specielle område;

36. konstaterer, at der er divergerende synspunkter om arten og omfanget af de risici, der skal være omfattet af en AVS-EU-investeringsfacilitet, der skal oprettes til støtte for udviklingen af den private sektor og investeringer, og kræver, at risikokapital fortsat skal betragtes som begunstiget kapital inden for denne facilitet;

37. kræver rationalisering og forenkling af instrumenterne til finansielt samarbejde, som vil gøre det muligt at fokusere og målrette midlerne bedre;

38. opfordrer indtrængende det finske formandskab til at tage de nødvendige skridt for at sikre, at budgettet for den næste EUF genspejler medlemsstaternes vilje til at yde konsekvent støtte til de udviklingsbestræbelser, der gøres i AVS-landene på et tidspunkt, hvor disse lande står over for udfordringer som følge af globaliseringen; gentager, at det er nødvendigt at få EUF opført på budgettet, så den kan komme under Europa-Parlamentets kontrol;

39. opfordrer EU-medlemsstaterne til at øge omfanget af den næste EUF betydeligt, så der kan ydes tilstrækkelig støtte til de store strukturtilpasningsomkostninger, som AVS-staterne vil skulle bære i overgangsperioden, under hensyntagen til kriterier som befolkningsvækst, udviklingen i varepriser, gældsbyrden, behovet for kapacitetsbygning samt nødvendigheden af at styrke eksisterende instrumenter og finde nye samarbejdsområder og -metoder;

40. gentager, at det er vigtigt at udvide partnerskabet mellem AVS-landene og EU til også at omfatte de lande, der er engageret i udvikling, samt navnlig repræsentanterne for organiserede civile samfund, som bør høres, når der udarbejdes og gennemføres udviklingsprogrammer; kræver, at det fælles AVS-EU rådgivningsudvalg, som er blevet nedsat i Det Økonomiske og Sociale Udvalg, specifikt nævnes i teksten til den nye konvention som et redskab til fremme og overvågelse af det udvidede partnerskab;

41. kræver, at der oprettes en AVS-EU-arbejdsgruppe om det civile samfund bestående af repræsentanter for det civile samfund i AVS og EU samt fra AVS-Sekretariatet og Europakommissionen, samt at den fremtidige AVS-EU-samarbejdsaftale skal indeholde bestemmelser om årlige møder og samråd mellem udpegede repræsentanter for de relevante AVS-EU-institutioner og arbejdsgruppen;

42. henstiller, at indeværende Paritetiske Forsamling giver Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser et udvidet mandat, så det sikres, at den fortsat kan overvåge alle aspekter af AVS-EU-samarbejdet;

43. opfordrer kraftigt Den Europæiske Union (Rådet og Kommissionen) til at betragte de midler, der er blevet tildelt til AVS-modtagerlande under den 7. og 8. EUF (programmerbar bistand, Stabex, Sysmin, etc.) som disse landes rettelige ejendom; mener derfor, at sådanne midler ikke kan genanvendes som EU's bidrag, når budgettet for den 9. EUF opstilles (2000-2005), eller anvendes uden for rammerne af den reviderede Lomé-konvention (Kosovo, justering af de fattigste landes gæld, etc.);

44. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Østtimor

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Østtimor,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1264/99,
- der henviser til EU-formandskabets erklæring af 21. september 1999,

A. der henviser til den aftale, der blev indgået mellem Indonesien og Portugal den 5. maj 1999 om Østtimor-spørgsmålet, samt til de aftaler, der er indgået mellem De forenede Nationer og Indonesiens og Portugals regering vedrørende aftalerne om at høre den østtimorske befolkning ved et direkte valg, samt vedrørende aftalerne om sikkerhed,

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- B. der henviser til det ubestridelige resultat af folkeafstemningen den 30. august 1999, hvor stemmedeltagelsen var på 98,6 %, og hvor et overvældende flertal af Østtimors befolkning (78,5 %) krævede uafhængighed,
 - C. der henviser til, at resultaterne af folkeafstemningen blev bekendtgjort af FN's generalsekretær og godkendt af De Forenede Nationer, Indonesiens præsident, Portugal og det internationale samfund,
 - D. der henviser til, at de indonesiske myndigheder selv har udtalt, at de betragter resultaterne som udtryk for det østtimorske folks ønske om uafhængighed,
 - E. der henviser til, at pro-indonesiske militser, der var uddannet af og fik våben fra det indonesiske politi og hæren, efter folkeafstemningen iværksatte en terrorkampagne i landet, hvor de dræbte forsvarsløse borgere, nedbrændte huse, splittede familier, deporterede hele samfund og angreb UNAMET, Røde Kors, journalister og observatører og desuden begik andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser,
 - F. der henviser til, at Indonesien klart har krænket artikel 3 i New York-aftalen, da det har undladt at garantere opretholdelse af fred og sikkerhed i regionen, hvad enten der var tale om manglende evne eller forsætlig passivitet,
 - G. der henviser til, at det første skridt hen imod garantier for et lands uafhængighed skal være at sikre dets befolknings fysiske integritet,
 - H. der henviser til, at indsættelsen af den internationale styrke i Østtimor blev indledt den 20. september 1999,
 - I. der henviser til, at denne indsættelse viser det internationale samfunds vilje til at standse massakren på civilbefolkningen og finde en fredelig og varig løsning på spørgsmålet om Østtimor, der er baseret på dets befolknings selvbestemmelse,
 - J. der henviser til, at den humanitære situation stadig er meget alvorlig både i Østtimor og i Vesttimor,
 - K. der er foruroliget over meldinger om, at et stort antal flygtninge tvinges til at flytte til mindre øer, hvor de er uden for de internationale mediers synsvidde og uden for de humanitære organers rækkevidde,
 - L. der er bekymret over meldinger om, at der er blevet begået systematiske, omfattende og rystende krænkelser af folkeretten og menneskerettigheder i Østtimor, og som understreger, at personer, der begår sådanne krænkelser, er individuelt ansvarlige,
 - M. der lykønsker Østtimors befolkning med dens eksemplariske adfærd under folkeafstemningen samt med den store deltagelse i folkeafstemningen,
 - N. der anerkender den østtimorske befolknings klart demokratiske ønske om at vende tilbage til uafhængighed og skabe et nyt land,
1. glæder sig over indsættelsen af den internationale fredsstyrke i Østtimor;
 2. roser den indsats, der er gjort af de FN-medlemsstater, navnlig Australien og ASEAN-stater, som har leveret tropper og materiel støtte til den internationale styrke;
 3. opfordrer den internationale styrke til hurtigt at fuldføre sit mandat med genoprettelse af fred og sikkerhed, der vil medvirke til at lette humanitære hjælpeaktioner og beskytte og støtte UNAMET under gennemførelsen af dens opgaver;
 4. opfordrer De Forenede Nationer til at overholde sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i New York-aftalen samt til at opretholde en passende tilstedeværelse i Østtimor;

5. kræver fremskyndelse af overdragelsen af myndighed til FN, og opfordrer den indonesiske regering til fuldt ud at samarbejde med den internationale styrke, tilbagetrække sine væbnede styrker fra Østtimor i henhold til tidsplanen samt lette en hurtig isolering og afvæbning af paramilitære elementer af enhver art på Østtimors territorium;
6. betragter garanteret sikkerhed i hele territoriet som en prioritet, så det således sikres, at flygtninge og fordrevne kan vende tilbage, samt for at gøre det muligt for journalister og ikke-statslige organisationer at få adgang til hele Østtimors territorium;
7. fordømmer enhver tvungen flytning af flygtninge og opfordrer den indonesiske regering til at give fuldstændig og betingelsesløs adgang til hjælpeorganisationer samt til at give flygtningene frit valg til at vende tilbage så hurtigt som muligt;
8. betoner det påtrængende behov for samordnet humanitær bistand og vigtigheden af at tillade fuldstændig, sikker og uhindret adgang for humanitære organisationer, og opfordrer alle parter til at samarbejde med disse organisationer for at sikre beskyttelse af civile, der befinder sig i en farlig situation, flygtninges og fordrevnes tilbagevenden samt indsættelse af humanitær nødhjælp;
9. fordømmer kraftigt de massakrer og kriminelle handlinger, som de pro-indonesiske militser har begået mod Østtimors befolkning med hjælp fra det indonesiske politi og hæren, hvilket har kostet et endnu ukendt antal mennesker livet;
10. fastholder, at straffrihed for grusomheder ikke kan tolereres, og kræver, at der hurtigt indsættes en international FN-undersøgelseskommision for at identificere de ansvarlige for massakrerne og for andre krænkelse af menneskerettigheder og folkeretten, samt at der så hurtigt som muligt skal oprettes en international domstol for forbrydelser begået i Østtimor;
11. opfordrer kraftigt AVS-EU-Rådet, Den Europæiske Unions medlemsstater, AVS-landene og det internationale samfund i almindelighed til at anerkende staten Østtimor og etablere diplomatiske forbindelser så hurtigt som muligt;
12. opfordrer Kommissionen til at tage indledende skridt til, at Østtimor hurtigt kan tiltræde Lomé-konventionen;
13. opfordrer EU til hurtigt at afsætte tilstrækkelige budgetmidler til rehabiliteringen og genopbygningen af Østtimor samt til at finansiere overgangsprocessen til uafhængighed, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et passende forslag til Rådet;
14. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, Indonesiens regering, ASEAN og Xanana Gusmão.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om rom

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999.

- A. der genbekræfter sin beslutning om rom, som blev vedtaget under den 28. samling i Strasbourg (Frankrig) den 29. marts-1. april 1999,
- B. der minder om den beslutning om rom, der blev vedtaget på AVS-Ministerrådets 69. møde i Bruxelles (Belgien) den 26.-28. juli 1999,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- C. der henviser til, at et af Lomé IV-konventionens mål for samhandelen er at fremme handelen mellem AVS og Fællesskabet samt til, at bestemmelserne i protokol nr. 6 om toldfri indførsel af AVS-rom til EU-markedet havde til formål at sikre AVS-udviklingslandene en andel af rommarkedet, der står i forhold til deres behov for økonomisk udvikling,
- D. der henviser til, hvor vigtig eksporten af rom til EU er for de romproducerende AVS-staters økonomier, samt til, at romindustrien i høj grad medvirker til indtjening af udenlandsk valuta og beskæftigelse og dermed til den socioøkonomiske udvikling og den politiske stabilitet i de pågældende stater,
- E. der henviser til, at aftalen om »lys spiritus«, der blev vedtaget på den første WTO-ministerkonference, og det efterfølgende memorandum mellem EU og USA af marts 1997 om ophævelse af told på visse alkoholiske drikkevarer, har undermineret AVS-præferencerne inden for handelen med rom og udsat AVS-producenterne for konkurrence fra subsidierede tredjelandslieferandører,
- F. der minder om erklæringen af 24. marts 1997 fra Rådet og Kommissionen for Den Europæiske Union om, at memorandummet mellem EU og USA ikke på nogen måde vil ændre de adgangsbetingelser, som AVS-romeksporten nyder godt af til Fællesskabets marked inden for Lomé-konventionens rammer, og ikke vil få indvirkning på den fremtidige ordning efter konventionens udløb i 2000,
- G. der henviser til den konkurrence, som AVS-rom udsættes for fra andre produkter, der markedsføres som rom, samt til de betydelige investeringer der er foretaget til udvikling og markedsføring af AVS-rom inden for de begrænsninger, der følger af kvotasystemet, som i høj grad har begrænset handelen til uaf tappet rom med en lille fortjenstmargen,
- H. der konstaterer, at det vil blive nødvendigt for AVS at gennemføre en omfattende salgsfremmende kampagne for at udvikle et marked for mærkerom af højere kvalitet for således at begrænse deres afhængighed af handelsrom, og som erkender, at denne proces vil kræve en længere periode, så det sikres, at de bliver konkurrencedygtige over for rom fra andre regioner på et toldfrit marked,
- I. der henviser til det forslag indeholdende en opstilling over AVS-romindustriens behov i perioden efter Lomé IV, som AVS har fremsat,
1. opfordrer Fællesskabet og medlemsstaterne til:
 - i. fuldt ud at opfylde deres forpligtelser i protokol nr. 6 om rom i den IV. Lomé-konvention og at forlænge præferencerne ud over 2000 for at give AVS-landene mulighed for at udvikle deres traditionelle handelsstrømme med EU til deres fulde potentiale;
 - ii. at sikre, at adgangsbetingelserne for AVS-romeksporten, som det erklæres i erklæringen fra Rådet og Kommissionen af 24. marts 1997, der blev afgivet på baggrund af memorandummet mellem EU og USA, ikke påvirkes negativt, og at AVS-landenes konkurrencestilling på markedet opretholdes;
 - iii. at pristalsregulere prisfastsættelsesmekanismen i memorandummet mellem EU og USA og opretholde det nuværende toldniveau for lavpris rom fra lande uden for AVS, som det kræves i memorandummet for således at sikre AVS mod illoyal konkurrence fra tredjelandslieferandører;
 - iv. at genbehandle AVS-forslaget om rom og sikre, at der inden år 2000 indgås aftaler om en videreførelse af AVS-præferencerne, og at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed som støtte til markedsføring for at bistå AVS med salgsfremme og ekspansion på Fællesskabets marked;
 - v. at opretholde en streng håndhævelse uden fravigelser fra EU-regler, der begrænser den kommercielle brug af udtrykket »rom« som beskrevet i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1576/89;
 - vi. fuldt ud at støtte det pm, som Europa-Parlamentet foreslår, der skal opføres på en budgetpost til finansiering af fremtidige foranstaltninger til fremme af AVS-eksportørernes konkurrenceevne;
 2. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om forebyggelse af naturkatastrofer**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning, A4-0021/97,
 - der henviser til Europa-Parlamentets udtalelse af 2. oktober 1997,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse, KOM(96)0153 – C4-0265/96,
 - der henviser til forordning nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand,
- A. der henviser til, at uvejr og naturkatastrofer forekommer i et tiltagende omfang, og at årsagen til disse naturkatastrofer, der er af voksende intensitet og medfører større og større ødelæggelser, kan findes i klimaændringerne, befolkningspresset og menneskers påvirkning af naturen globalt,
- B. der henviser til, at katastrofer ikke alene koster et stort antal menneskeliv og medfører store socioøkonomiske udgifter men også hindrer de udviklingsprocesser, som Den Europæiske Union er engageret i,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions bidrag til udvikling udgør 44 % af det samlede bidrag på verdensplan, samt til, at Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO) bidrager med 40 % af den samlede europæiske bistand,
- D. der er fast overbevist om, at det er vigtigt at lægge større vægt på forebyggelse af naturkatastrofer gennem udarbejdelse og gennemførelse af udviklingsstrategier, og at dette vil være et vigtigt bidrag til opnåelse af det prioriterede mål, nemlig bæredygtig udvikling,
1. anmoder Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne om at lægge større vægt på forebyggelse af katastrofer og etablering af katastrofeberedskab med henblik på at sikre bedre beskyttelse af menneskeliv, forhindre lidelser og begrænse de økonomiske følger af katastrofer;
 2. støtter helhjertet det arbejde, der udføres af Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand i Sydøstasien, Bangladesh, Mellemamerika og Vestindien, hvor fremgangsmåden indebærer gennemførelse af ulykkesberedskabsprogrammer (DIPECHO);
 3. henstiller, at en sådan fremgangsmåde udvides til andre dele af verden uden at få indvirkning på gennemførelsen af udvalgte initiativer på områder, som ikke er omfattet af ulykkesberedskabsprogrammerne;
 4. giver endnu en gang udtryk for, at den er fast overbevist om, at der systematisk skal tages hensyn til katastrofe-forebyggelse i dens politik for udviklingssamarbejde, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af en ny aftale mellem AVS-staterne og Den Europæiske Union, og i enhver ny eller forlænget samarbejdsaftale;
 5. fastholder, at de forskellige aspekter af katastrofe-forebyggelse (selve forebyggelsen, der mildner konsekvenserne af katastrofer og etablerer katastrofeberedskab), bør betragtes som fuldgældige komponenter i udviklings- og udviklingssamarbejdspolitikker, både hvad angår generelle programmer og specifikke projekter inden for sådanne programmer, og kræver navnlig, at enhver humanitær operation, der finansieres af Det Europæiske Fællesskabs Kontor for Humanitær Bistand (ECHO), skal indeholde et forebyggelsesaspekt;
 6. kræver, at der lægges større vægt på de store socioøkonomiske omkostninger i forbindelse med katastrofer og på fordelene ved katastrofe-forebyggelse i den miljømæssige vurdering af Den Europæiske Unions udviklingspolitikker, strategier, programmer og projekter;
 7. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

BESLUTNING ⁽¹⁾**om turisme og udvikling**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(98)563) om en strategi for Det Europæiske Fællesskabs støtte til udvikling af bæredygtig turisme i udviklingslandene,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(98)667) om EF's strategi for udvikling af den private sektor i AVS-landene,
 - der henviser til Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's beslutning om den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet, navnlig aspekterne vedrørende kulturarv og turisme, der blev vedtaget i Strasbourg den 1. april 1999,
- A. der henviser til, at turisme kan være en effektiv faktor til fremme af den økonomiske udvikling og kan skabe arbejdspladser inden for ethvert fagligt niveau,
- B. der henviser til, at den risiko, som ukontrolleret turisme indebærer for miljø og samfund ved at belaste naturen for meget, har alvorlige konsekvenser for lokale kulturer og forværrer miljøproblemerne på grund af udnyttelsen af naturressourcerne, transport og affaldsforvaltning,
- C. der henviser til, at turisme på den anden side stimulerer økonomien f.eks. inden for transport- og byggesektoren samt fødevareindustrien, hvorved virksomheden i den private sektor fremmes, og at den kan således medvirke til at opnå et af de vigtigste mål for EU-AVS-udviklingssamarbejdet,
- D. der henviser til, at det er vigtigt for et områdes omdømme som turistmål, at kulturelle aktiver, som er af enorm historisk, kunstnerisk, pædagogisk, social og økonomisk værdi, bevares, fordi en velbevaret kulturarv af høj kvalitet er attraktiv både for turister og investorer,
1. er fast overbevist om, at der som reaktion på væksten i turismen skal skabes de rigtige betingelser for at medvirke til, at turismen i AVS-landene på afgørende vist bidrager til den bæredygtige økonomiske og sociale udvikling i disse lande, for således at begrænse fattigdommen og medvirke til AVS-landenes gradvise integration i verdensøkonomien;
2. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte AVS-landene i deres bestræbelser på at fremme miljømæssigt og socialt acceptabel turisme og at indarbejde denne bestræbelse i en passende form i den fremtidige aftale med AVS-landene;
3. mener, at det er vigtigt at inddrage den lokale befolkning og beslutningstagere i lokalsamfundene direkte i programmer til fremme af bæredygtig turisme, så der opnås generel accept og en vilje til at identificere sig med foranstaltningerne; bemærker desuden, at navnlig kvinders ligeberettigede deltagelse bør lettes og fremmes;
4. mener, at det er vigtigt, at regeringerne, den private sektor og det civile samfunds organisationer samarbejder i tilrettelæggelsen af turisme, og at der bør skabes hensigtsmæssige lovrammer for dette;
5. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og AVS-landene til i overensstemmelse med de generelle udviklingsmål og -prioriteringer at afsætte en passende andel af støttemidlerne til fremme af miljømæssigt og socialt acceptabel turisme;
6. forventer, at EU-AVS-samarbejdet vil resultere i praktiske foranstaltninger for at dæmpe op for en uønsket udvikling på grund af turisme, navnlig foranstaltninger i form af hjælp til ofre for børnepornografi, seksuelt misbrug og sexturisme, samt passende foranstaltninger til at forhindre dette;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

7. mener, at der i forbindelse med vedtagelsen af sådanne foranstaltninger særligt skal fokuseres på støtte til små og mellemstore virksomheder, navnlig på områder, der har direkte eller indirekte forbindelse til turisme, fremme af kulturarven og kulturelle begivenheder, så som museer, mindesmærker, hoteller, restauranter, forvaltning af naturparker, rejsebureauer, handel og småindustri;
8. betoner i den forbindelse, at det er vigtigt, at der i by- og landplanlægningen fokuseres på at bevare landskaber og kulturarven, og understreger derfor, at det er nødvendigt at beskytte bygninger og kultursteder;
9. betoner, at det er vigtigt at sikre, at miljøet, kulturen og traditionelle former for livsstil ikke trues af turisme, og opfordrer derfor EU-medlemsstaterne, AVS-landene, Kommissionen og EIB til — navnlig i lande, hvor turismen er en større aktivitet — at tilstræbe en afbalanceret kultur- og turistpolitik, der tager hensyn til en bæredygtig udvikling, hvilket bør indebære, at der foretages vurderinger, fastsættes aktionsområder og etableres en samordnet dialog mellem de vigtigste deltagere;
10. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om WTO-millenniumrunden

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om WTO,
 - der henviser til Marrakech-aftalerne,
- A. der henviser til, at der vil blive indledt en ny runde af multilaterale forhandlinger i Seattle i november 1999,
 - B. der henviser til, at hovedformålet med Verdenshandelsorganisationen skal være at organisere verdenshandelen på en afbalanceret måde, som gør det muligt for alle dele af verden at udvikle sig harmonisk under loyale konkurrenceregler,
 - C. der henviser til, at de fordele, der opstår ved verdensomspændende frihandel, og de umiddelbare omkostninger i forbindelse med den multilaterale liberalisering af handelen under Uruguay-runden skal fordeles ligeligt mellem industri- og udviklingslandene, og at det er nødvendigt at skabe en bedre balance til fordel for udviklingslandene, så de får mulighed for og styrke til at klare overgangen,
 - D. der minder om, at Lomé-konventionen er en omfattende multilateral aftale, som anerkender, at præferencehandelsaftaler til fordel for AVS-lande er udviklingsinstrumenter,
 - E. der henviser til, at der i EU-mandatet tilbydes en videreførelse af Lomé-præferencerne indtil 2005 med en femårig fritagelse og derefter gradvis overgang til WTO-kompatible frihandelsaftaler, som ikke vil kræve fritagelsesbestemmelser,
 - F. der henviser til, at AVS tilstræber en tiårig periode med undtagelser fra WTO-reglerne, hvorunder der kan overvejes alternative aftaler, som skal have virkning fra 2006 på baggrund af EU's revision af det generelle præferencesystem (GSP), reformen af den fælles landbrugspolitik, EU's udvidelse og resultatet af millenniumrunden,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- G. der i den forbindelse erkender, at de små stater befinder sig i en særlig situation, da de i kraft af deres ringe størrelse står over for alvorlige begrænsninger, f.eks. en voldsom påvirkning fra eksterne faktorer og risici, der ligger uden for deres kontrol og et meget svingende bytteforhold, da deres eksport er baseret på få eksportprodukter, og begrænsede muligheder for spredning,
- H. der foreslår, at de pågældende stater skal støttes teknisk og finansielt gennem en mere regional indfaldsvinkel og samordning, som kan skabe grundlaget for en bedre udvikling i fremtiden,
- I. der desuden erkender, at AVS-stater med få undtagelser er nettoimportører af levnedsmidler, er udviklingslande, og at nogle af dem er at finde blandt de mindstudviklede, landfaste stater eller østater med særlige økonomiske og sociale problemer, og at de er afhængige af indtægterne fra meget få varer til deres socioøkonomiske udvikling,
- J. der erkender, at landbruget i AVS-landene har mange facetter på grund af dets rolle som indtjener af udenlandsk valuta og som vigtig arbejdsgiver, samt dets bidrag til fødevarer sikkerhed, miljøbeskyttelse og udvikling af landdistrikter samt forbedring af kvinders vilkår,
- K. der konstaterer, at et WTO-panel tidligere i år afsagde en kendelse, der gik imod visse aspekter af EU's importordning for bananer, og at Rådet for Den Europæiske Union derefter vedtog at ændre ordningen under samtidig overholdelse af dens forpligtelser i henhold til Lomé-konventionen,
- L. der henviser til, at en mindskelse af handelshindringerne i væsentlig grad vil bidrage til en ekspansion i Syd-Syd-handelen,
1. anmoder formelt Rådet, Kommissionen, regeringerne for EU's medlemsstater samt AVS-staternes regeringer om at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at sikre, at »millennium-runden« resulterer i, at WTO anerkender præferenceaftalerne som udviklingsinstrumenter;
 2. kræver en styrkelse og differentiering af WTO-mekanismerne med henblik på gennem en fælles aktion at tilgodese både industrilanden og udviklingslandenes interesser og navnlig i højere grad at bestræbe sig på at bekæmpe fattigdommen;
 3. mener, at åbningen af eksterne markeder kan spille en afgørende rolle i udviklingen i AVS-landene, og opfordrer Kommissionen og AVS-EU-Rådet til i den ny Lomé-aftale at medtage bestemmelser, der tilstræber en styrkelse af AVS-landenes økonomier og øger deres konkurrenceevne på verdensmarkedet;
 4. opfordrer Rådet til at tilpasse den nuværende fælles landbrugspolitik med henblik på at give AVS-landene bedre adgang til det europæiske marked;
 5. understreger, at det er vigtigt at indtage en fleksibel og åben holdning inden for WTO i forbindelse med behandlingen af de gennemførelsesproblemer, som forskellige lande oplever individuelt, med henblik på at finde løsninger, der er hensigtsmæssige og tilfredsstillende for AVS-landenes udviklingsperspektiver;
 6. opfordrer de fremtidige AVS- og EU-forhandlere til at udarbejde en fælles strategi med henblik på lettere at få WTO til at acceptere det legitime i normer for sundhed, menneskerettigheder, miljø og sociale hensyn, som der er en tendens til at betragte som hindringer for verdenshandelen;
 7. opfordrer EU til gennem regionale og multilaterale handelsforhandlinger at sikre, at der består den nødvendige sammenhæng mellem dens udviklingsprioriteringer og dens handelsliberaliseringsstrategier, navnlig ved at sikre, at den interregionale liberalisering mellem EU og udviklingslandene ikke bringer udviklingslandenes udviklingsbestræbelser i fare;
 8. kræver en videreførelse af Lomé-konventionens handelspræferencer og protokoller i en tilstrækkelig lang overgangsperiode, så AVS-landene får mulighed for at beskytte og udvikle deres økonomier, indtil vilkårene er ens for alle;
 9. anmoder Kommissionen og EU om at tage hensyn til sukkerprotokollens særlige status, idet den er af ubestemt varighed, samt om at sikre, at de fordele, som de sukkereksporterende AVS-stater i øjeblikket nyder i henhold til sukkerprotokollen og den særlige sukeraftale, ikke undermineres yderligere;

10. betoner nødvendigheden af særlig og differentieret behandling af små stater, både for så vidt angår adgang til begunstiget finansiering og handelspræferencer, hvor der tages passende hensyn til deres sårbarhed og begrænsede kapacitet til at modstå eksterne risici og trusler, og som også indbefatter finansiel og teknisk bistand til en mere regional indfaldsvinkel og større regional samordning;
11. opfordrer Kommissionen og EU til at sikre, at der under den kommende WTO-runde indgås bindende forpligtelser til fyldestgørende gennemførelse af Marrakech-afgårelsen til fordel for de mindst udviklede lande og udviklingslande, der er nettoimportører af levnedsmidler, samt til at yde teknisk og finansiel bistand fra internationale institutioner til forbedring af landbrugets produktivitet;
12. betoner den grundlæggende betydning det har, at det erkendes, at landbruget har så mange facetter, samt at forskellige landbrugssystemer anerkendes og bevares;
13. opfordrer Kommissionen og AVS-regeringerne til særligt at betone den rolle, som små private virksomheder, private investorer og aktører fra det civile samfund skal spille i liberaliseringsprocessen, samt til at udarbejde og gennemføre særprogrammer til støtte for dem;
14. betoner, at det er nødvendigt at både EU og WTO tager hensyn til evalueringen af liberaliseringsforanstaltningernes indvirkning på den bæredygtige udvikling (sundhed, miljø, fattigdom) i udviklingslandene, og kræver lydhørhed over for de aftaler, der har til formål at skabe mulighed for, at resultaterne af sådanne evalueringer kan indarbejdes systematisk i WTO-procedurerne og -reglerne;
15. fordømmer USA's idømmelse og fortsættelse af gengældelsessanktioner mod den europæiske eksport til trods for EU's klare intention om fuldt ud at overholde WTO-reglerne;
16. opfordrer EU til, efterhånden som den reformerer sin importordning for bananer, at overholde WTO's reglerne for 1999 for at sikre, at AVS-bananer fortsat vil kunne få adgang til EU-markedet på et levedygtigt grundlag, samt til desuden at bibeholde kvotaordningen for toldkontingenter;
17. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen samt WTO's generaldirektorat.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om WTO-millenniumrunden

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

— der minder om sine øvrige beslutninger om WTO,

- A. der henviser til at Lomé IV-konventionen målsætning for samhandelen er at fremme handelen mellem AVS og Fællesskabet under hensyntagen til deres respektive udviklingsniveauer samt mellem AVS-staterne indbyrdes,
- B. der er af den opfattelse, at der i den næste Lomé-aftale bør tages behørigt hensyn til nødvendigheden af at støtte liberaliseringen af Nord-Syd-handelen og hjælpe AVS-landene med at blive internationalt konkurrencedygtige,
- C. der henviser til, at hovedformålet med frihandelsøkonomien er en definitiv udryddelse af fattigdom,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- D. der henviser til, at åben adgang til det eksterne marked kan spille en central rolle i udviklingsprocessen,
- E. der henviser til, at afskaffelse af eksportsubsidier til landbrugseksporten og gennemførelse af kraftige nedskæringer af importtolden — ifølge Verdensbanken — vil gavne de fleste udviklingslande,
- F. der erkender, at AVS-stater med få undtagelser er nettoimportører af levnedsmidler, er udviklingslande, og at nogle af dem er at finde blandt de mindst udviklede, landfaste stater eller østater med særlige økonomiske og sociale problemer, og at de er afhængige af indtægterne fra meget få varer til deres socioøkonomiske udvikling;
- G. der henviser til, at meget af gevinsten fra en begrænsning af handelshindringerne kan tilskrives ekspansion af Syd-Syd-handelen,
- H. der henviser til, at en begrænsning af handelshindringerne også vil kunne medvirke til at bekæmpe korruption og styrke god regeringsførelse,
- I. der henviser til, at handelspræferencer ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at styrke AVS-landenes handelskapacitet,
- J. der er foruroliget over, at kritikløs gennemtvungelse af WTO-regler og -forpligtelser vil kunne forårsage alvorlige forstyrrelser i AVS-landenes økonomier,
- K. der henviser til, at de fleste AVS-lande i højere grad lider under økonomisk ustabilitet, har svagere sociale sikkerhedsnet og mere skrøbelige finansielle sektorer, og at det er yderst vigtigt, at den fremtidige liberalisering gennemføres med henblik på at styrke disse områder i stedet for at svække dem,
1. mener, at det er udviklingslandenes tur til at få del i gevinsten fra den yderligere gradvise liberalisering af handelen med landbrugsprodukter, industrivarer og tjenesteydelser;
 2. mener, at åben adgang til det eksterne marked kan spille en central rolle i AVS-landenes udvikling, og opfordrer Kommissionen og AVS-EU-Rådet til i den nye Lomé-aftale at indføre bestemmelser med henblik på at styrke AVS-landenes økonomier og deres konkurrenceevne på verdensmarkedet;
 3. understreget, at det er vigtigt at indtage en fleksibel og åben holdning inden for WTO for at få behandlet de gennemførelsesproblemer, som de forskellige lande oplever individuelt, med henblik på at finde hensigtsmæssige og tilfredsstillende løsninger på AVS-landenes udviklingsperspektiver;
 4. opfordrer Kommissionen og EU til at sikre, at der under den kommende WTO-runde indgås bindende forpligtelser til at gennemføre Marrakech-afgåelsen til fordel for de mindst udviklede lande og udviklingslande, der er nettoimportører af levnedsmidler, samt til at yde teknisk og finansiell bistand fra internationale institutioner med henblik på at øge landbrugets produktivitet;
 5. opfordrer Rådet til at justere den nuværende fælles landbrugspolitik med henblik på at give AVS-produkter bedre adgang til det europæiske marked;
 6. opfordrer kraftigt Kommissionen og AVS-regeringerne til navnlig at betone den rolle, som små private selskaber, private investorer og aktører fra det civile samfund skal spille i handelsliberaliseringsprocessen, samt at udarbejde og gennemføre særlige programmer til støtte for dem;
 7. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen samt til WTO.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om beskyttelse af børns rettigheder**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
- der henviser til De Forenede Nationers verdenserklæring om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der er det eneste menneskerettighedsinstrument, som er blevet ratificeret af alle lande i hele verden med undtagelse af USA og Somalia,
- A. der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der definerer »barn« som ethvert menneske under 18 år, medmindre det bliver myndigt tidligere efter den lov, der gælder for barnet, og som definerer børns rettigheder til at indbefatte borgerlige rettigheder og frihedsrettigheder, retten til en familie eller et familiemæssigt miljø, retten til grundlæggende sundhedsforsorg og en grundlæggende levestandard, retten til uddannelse, fritid og rekreation samt til særlig beskyttelse i tilfælde af væbnede konflikter, retskonflikter eller udnyttelse, eller hvis et barn tilhører et mindretal eller en indfødt befolkning,
- B. der henviser til, at mange af verdens børn lever i de fattigste lande på jorden,
- C. der med dyb beklagelse erkender, at der, på trods af de internationale normer, der er fastsat i en mangfoldighed af konventioner, afgørelser og resolutioner, er mindst 120 000 børn, herunder også piger, der i øjeblikket deltager i væbnede konflikter i hele Afrika (et tal, der for verden som helhed kommer op på næsten 300 000), både i statslige væbnede styrker og ikke-statslige væbnede grupper, og at der i mange tilfælde er tale om børn under 15 år,
- D. der henviser til, at rekruttering af børn og anvendelse af børn som soldater i henhold til Den Internationale Straffedomstols vedtægter anses for at være en krigsforbrydelse,
- E. der henviser til, at retten til uddannelse er en grundlæggende ret, som drenge og piger bør nyde på lige fod, samt til, at der, navnlig for så vidt angår kvinder, er en direkte forbindelse mellem deres uddannelsesniveau og det antal børn, de føder, samt børnedødeligheden,
- F. der henviser til, at religion, sædvaner og traditioner ikke er nogen undskyldning for at tolerere lemlæstelse af pigers og unge umyndige kvinders kønsdele,
- G. der henviser til den ekstremt vanskelige situation, som særligt ugunstigt stillede børn befinder sig i, navnlig forældreløse, gadebørn eller seksuelt misbrugte børn, flygtningebørn og traumatiserede børnesoldater,
- 1. gentager sit krav til EU og AVS-landene om at indarbejde principperne i FN's konvention om barnets rettigheder i deres nationale lovgivning;
- 2. foreslår, at Rådet markerer tiåret for FN's konvention om barnets rettigheder ved at vedtage en beslutning, der giver udtryk for den politiske vilje til at fremme børns rettigheder og tage hensyn til børns interesser inden for alle områder af EU-politikken over for udviklingslandene, navnlig AVS-landene;
- 3. opfordrer AVS-staterne og EU til ved lov at fastsætte 18 år som mindstealderen for indkaldelse til militærtjeneste, samt til at træffe foranstaltninger til at forhindre, at børn på nogen måde kan deltage i væbnede konflikter, samt støtte hjemsendelsen af børnesoldater og deres genintegration i samfundet;
- 4. opfordrer AVS-staternes og EU's regeringer til at følge Italiens, Senegals og Trinidad og Tobagos eksempel og ratificere traktaten om oprettelse af Den Internationale Straffedomstol, så den kan komme i gang med sit arbejde så hurtigt som muligt;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

5. opfordrer AVS-staterne til med bistand fra EU at gennemføre programmer til udvikling af strategier til at forhindre børnearbejde samt til at gribe ind imod former for børnearbejde, der kan sidestilles med slaveri, gennem fastsættelse af bestemmelser om hygiejne, mad, arbejdspauser og undervisning samt nedsættelse af organer, der skal repræsentere unge;
6. kræver, at der i den konvention, der efterfølger Lomé-konventionen, skal indarbejdes en særlig artikel med bestemmelser om beskyttelse af og respekt for børns rettigheder, samt, at den nye menneskerettighedsklausul også skal indeholde en henvisning til børns rettigheder;
7. kræver, at der stilles flere midler til rådighed under AVS-EU-samarbejdet til bekæmpelse af fattigdom samt til særlige bevidstgørelses- og børneernæringsprogrammer, at der fastsættes særlige medicinske bestemmelser for HIV-positive børn samt, at lemlæstelse af mindreårige kvinders kønsdele skal betragtes som en strafbar handling;
8. opfordrer de europæiske lande og AVS-landene til at indføre strengere nationale love mod seksuelt misbrug, sexturisme og børnepornografi;
9. mener endelig, at udviklingslandenes fremtid i det væsentligste ligger i deres evne til at give børn en ordentlig uddannelse og oplæring; opfordrer Kommissionen og AVS-landene til at træffe forebyggende, beskyttende og genintegrerende foranstaltninger, navnlig ved at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at fremme den fysiske og psykosociale rehabilitering og effektive genintegration i samfundet af hjemsendte børnesoldater;
10. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og FN's generalsekretær.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om bortførelsen af børn i det nordlige Uganda

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

— der henviser til FN's konvention om beskyttelse af børns rettigheder,

- A. der henviser til, at der har raset et væbnet oprør i det nordlige Uganda siden 1986, som anføres af den tidligere præsident Milton Obotes soldater, og som kalder sig Herrens Modstandshær (LRA),
- B. der henviser til, at Herrens Modstandshær i de senere år har bortført over 10 000 børn, hvoraf nogle kun har været syv år gamle, i det nordlige Uganda, navnlig i Gulu- og Kitgum-distrikterne,
- C. der henviser til, at disse børn bringes til lejre i det sydlige Sudan, hvorfra de sendes i kamp mod både den ugandiske regeringshær og Det Sudanske Folks Befrielseshær (SPLA),
- D. der henviser til, at de børn, der bortføres af Herrens Modstandshær, udsættes for ekstrem brutalitet,
- E. der henviser til, at Herrens Modstandshær forsynes med våben af den sudanske regeringshær, som også forsyner den med mad og logistisk støtte som et modsvar på den ugandiske regeringsstøtte til Det Sudanske Folks Befrielseshær,
- F. der henviser til, at børn, der er blevet bortført af Herrens Modstandshær, tvinges til at udøve terrorhandlinger over for deres egne stammemedlemmer — Acholi-befolkningen — ved at dræbe uskyldige mennesker eller hugge lemmer, ører og læber af dem, og at der i alt skønnes at være over 100 000 døde og over 300 000 fordrevne,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- G. der henviser til, at piger gives som hustruer til Herrens Modstandshærs kommandører og tvinges til at producere en ny Acholi-generation i lejrene i Sudan, hvor det bedst dokumenterede tilfælde er pigerne fra Aboke,
- H. der henviser til, at tusinder af børn allerede er døde i fangenskab, af sult og sygdomme, under kampene eller pryglet og stukket til døde som straf for flugtforsøg,
- I. der henviser til, at Ugandas regering har udtrykt vilje til at give amnesti til de oprørere og kommandører fra Herrens Modstandshær, som overgiver sig,
- J. der henviser til, at det internationale samfund har fordømt de handlinger, som Herrens Modstandshær har begået, i resolutioner fra Menneskerettighedskommissionen i 1998 og 1999,
1. fordømmer kraftigt Herrens Modstandshærs bortførelse af børn i det nordlige Uganda og den efterfølgende anvendelse af disse børn i væbnet kamp, hvilket er en himmelråbende krænkelse af adskillige FN-konventioner og folkeretten;
 2. fordømmer den fortsatte anvendelse af børnesoldater og den gængse praksis med at sætte børn til slavarbejde i Sudan, og støtter den handlingsplan, som UNICEF har foreslået for at bringe denne praksis til ophør;
 3. opfordrer Herrens Modstandshær til omgående og betingelsesløst at løslade alle de bortførte børn, indstille terroren mod dets eget folk og genoptage drøftelser om en fredelig afslutning på konflikten;
 4. opfordrer Sudans regering til at indstille støtten til Herrens Modstandshær og samarbejde omkring løsladelsen af alle de bortførte børn;
 5. opfordrer Sudans regering til at betragte spørgsmålet om de bortførte børn som et humanitært spørgsmål og udskille det fra de større politiske spørgsmål i regionen;
 6. opfordrer Sudans regering til at give humanitære organisationer som Det Internationale Røde Kors og UNICEF tilladelse til at få adgang til Herrens Modstandshærs lejre for at fastslå de bortførte børns identitet og sikre, at de kan vende sikkert tilbage til de samfund, hvor de har deres hjem;
 7. opfordrer Ugandas regering til at fortsætte sine bestræbelser på at finde en fredelig løsning på konflikten i det nordlige Uganda;
 8. opfordrer alle de parter, der er indblandet i konflikten i Sudan, til at genoptage drøftelserne for at finde en fredelig løsning på konflikten i det sydlige Sudan;
 9. opfordrer EU til at støtte alle bestræbelser på at rehabilitere de tilbagevendte børn og at støtte de berørte samfund i det nordlige Uganda;
 10. opfordrer EU til at spille en mere aktiv rolle i bestræbelserne på at afslutte krigen i både Uganda og Sudan;
 11. opfordrer EU til at støtte initiativer, som forhindre brugen af børn i krig;
 12. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, UNICEF og Ugandas og Sudans regering.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om informationsteknologiens rolle og kapacitetsbygning i udviklingslandene**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om informationssamfundet og uddannelse,
- der henviser til den fjerde Lomé-konvention, Andel Del, Afsnit IX, kapitel 4, særligt til artikel 132 og 133 om samarbejde på området for information og teknologi,
- der henviser til Kommissionens meddelelse, »Europa på vej mod informationssamfundet. En handlingsplan« (KOM(94) 347), og Europa-Parlamentets beslutning om samme emne (EFT C 363 af 19.12.1994),
- der henviser til Kommissionens meddelelse, »Den Europæiske Unions rolle i relation til informationssamfundets fremvækst i udviklingslandene« (KOM(97)351 endel. af 15. juli 1997),
- A. der henviser til, at der fortsat er stor ulighed mellem udviklingslandene, herunder mange AVS-lande, og industrilandene med hensyn til fordelene ved informationssamfundet, samt til, at der navnlig inden for AVS-landene er en voksende kløft mellem by og land,
- B. der henviser til, at den hurtige ekspansion af informations- og kommunikationsteknologier (ICT) medfører en massiv økonomisk og social transformation i hele verden og giver alle lande både store muligheder og udfordringer,
- C. der henviser til, at brugen af nye teknologier åbner op for helt nye perspektiver for udvikling med hensyn til handel, transport, små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne og erhvervelse af informationer, forskning, videnskab og medicin, uddannelse og videregående uddannelse,
- D. der henviser til, at informations- og kommunikationsteknologierne har et stort ubrugt potentiale til fremme af den menneskelige udvikling og de sociale ændringer,
- E. der henviser til, at informations- og kommunikationsteknologier gør det muligt at få adgang til områder og befolkningsgrupper, der hidtil ikke har været betjent eller har været underbetjent, med vigtige fattighedsrelaterede aktiviteter så som foranstaltninger på uddannelses- og sundhedsområdet,
- F. der konstaterer, at udviklingssamarbejdsorganerne har været relativt langsomme til at tage de udfordringer op, som er opstået med revolutionen inden for informations- og kommunikationsteknologierne,
- G. der henviser til, at det er vigtigt, at spredningen af de såkaldte traditionelle medier imidlertid ikke forsømmes, samt til, at navnlig radioen — nøglemediet for spredningen af oplysninger — og også det trykte medium og programmerne i uafhængige nationale og regionale tv-kanaler har en vigtig langsigtet rolle at spille,
- H. der henviser til, at leverandørerne af globale mobiltelefonitjenester (f.eks. Iridium, Globalstar og ICO-Global Communications) har til hensigt at skabe verdensomspændende mobiltelefoninfrastrukturer i 2000 på grundlag af op til 100 lavbane-satellitter, hvilket vil være et ideelt supplement til de traditionelle radionet, som er begrænset til bebyggede områder, selv om omkostningen i forbindelse hermed er ekstremt høj,
- I. der henviser til, at der planlægges net for globale bredbåndsdatatransmissionsystemer, som vil gøre store bredbånd tilgængelige for digital datatransmission, og at dette vil betyde, at der vil opstå umådeligt store transmissionskapaciteter,
- J. der henviser til, at det konstant voksende behov for investeringer til opbygning af tilstrækkelige telekommunikationsinfrastrukturer overstiger grænserne for offentlige budgetter og, at det derfor er vigtigt at fremme private investeringer,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

1. opfordrer Den Europæiske Union og AVS-landene til at indarbejde informations- og kommunikationsteknologiske aspekter og komponenter i alle større samarbejdsprogrammer samt at afdække områder, hvor informations- og kommunikationsteknologi specifikt kan anvendes til at fremme den menneskelige udvikling og mildne fattigdommen;
 2. mener, at uddannet personale er et nøgleelement i en mere effektiv udnyttelse af de nye informationsteknologier med henblik på, for eksempel, at gøre det muligt at anvende dem effektivt i uddannelses- og sundhedssystemer, transport og tjenesteydelser, herunder planlægning og kontrol;
 3. understreger, at det er vigtigt med netværk til virtuelle universiteter, som kan bekæmpe hjerneflugten ved at tilbyde den uddannede elite i udviklingslandene tilstrækkelige kommunikationsmidler og international udveksling;
 4. understreger, at det som en forudsætning for sammenkobling af informations- og kommunikationsteknologier er vigtigt, at befolkningen i udviklingslandene har bred adgang til telekommunikationsmidler og elektricitet;
 5. kræver støtte til opbygning af indhold (udvikling af software) på områder, der er særligt vigtige for udviklingslandene, f.eks. telemedicin, fjernundervisning, demokrati og deltagelse;
 6. opfordrer AVS-landene til at fastsætte rammer inden for den juridiske og økonomiske politik med hensyn til markedsadgang, regulering, konkurrence og etableringsfrihed, som gør det muligt for nationale og internationale virksomheder at foretage de nødvendige investeringer, samt at tilpasse indkøbspriserne for informationsteknologi til et niveau svarende til det internationale niveau;
 7. understreger, at tjenesternes universelle karakter også indebærer, at alle (potentielle) brugere skal have ret til adgang til en pris, de kan betale, og mener derfor, at det er hensigtsmæssigt, at tilvejebringelsen af infrastrukturer til befolkningen i landområder skal prioriteres i landenes egne udviklingsstrategier;
 8. konstaterer, at der kan opstå mange muligheder gennem en målrettet brug af multimedietjenester til fjernundervisning, at de muligheder, der opstår gennem telemedicin og andre socialt orienterede tjenester, kan udfylde mangler ved tjenesterne og blive et vigtigt supplement til mobile tjenester;
 9. opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at igangsætte pilotprojekter i områder, der har relation til menneskelig udvikling og mindske af fattigdommen og skal demonstrere de nye teknologiers egnethed til at fremme udviklingen;
 10. kræver, at der gøres en særlig indsats for at udvikle applikationer, der er egnede både på lokale sprog og for folk, der er analfabeter;
 11. håber, at der også i den uformelle sektor vil blive udforsket nye muligheder for faglig uddannelse og beskæftigelse af mennesker, som indtil nu ikke har haft nævneværdig adgang til medie- og informationskilder, hvilket navnlig gælder for kvinder;
 12. opfordrer derfor AVS-landene til specielt at gøre et fremstød for at forsyne alle husholdninger med radioer — som, hvor det er hensigtsmæssigt, styres af urværk — samt at fremme og udvide brugen af radio til formidling af oplysninger, navnlig vedrørende sundhed, forebyggelse og behandling og helt specielt informationskampagner til bekæmpelse af AIDS;
 13. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i området omkring De Store Søer og Lusaka-aftalerne**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

— der minder om sine tidligere beslutninger om situationen i området omkring De Store Søer,

- A. der er foruroliget over den fortsatte ustabilitet i området omkring De Store Søer,
 - B. der anerkender den indsats, der gøres af landene i regionen, særligt de lande, der har undertegnet Lusaka-aftalen, for at finde en varig løsning på krisen i området omkring De Store Søer,
 - C. der henviser til, at Lusaka-aftalens våbenhvile inkludere et tilsagn fra nabolande om at tilbagetrække deres styrker, tilbagetrække og afvæbne de militser, der opererer fra Den Demokratiske Republik Congo, og sikre Congos grænser med henblik på at garantere nabolandenes sikkerhed,
 - D. der henviser til, at der står enorme forhindringer i vejen for gennemførelsen af Lusaka-aftalen på grund af den alvorlige ustabilitet og de etniske spændinger, der er i regionen, samt den fortsatte tilstedeværelse af flygtninge i hele regionen, og at dette har skabt en alvorlig krisesituation,
 - E. der henviser til beslutning AHG/16/1, som blev vedtaget af OAU-konferencen af stats- og regeringschefer i Cairo (Egypten) om territorial integritet og nationale grænsers ukrænkelighed,
 - F. der understreger den forpligtelse, som alle berørte parter er undergivet, til strengt at overholde folkerettens generelle principper og menneskerettighederne,
 - G. der henviser til den principielle respekt, der skal udvises over for ethvert lands suveræne ret til at foretage sine egne sociale, politisk, kulturelle og økonomiske valg,
1. beklager alle menneskerettighedskrænkelser, vilkårlige henrettelser, torturhandlinger, chikanerier og voldtægt, etnisk propaganda, tilskyndelse til etnisk vold og rekruttering af børn som soldater;
 2. glæder sig over Lusaka-våbenhvileaftalen, og kræver, at den støttes og gennemføres uden forsinkelse, blandt andet gennem indsættelse af internationale observatører, der er ansvarlige for overvågningen af dens gennemførelse; opfordrer alle parter i konflikten til at opfylde de forpligtelser, der er indgået i overensstemmelse med Lusaka-våbenhvileaftalen, og gør opmærksom på, at aftalen er af afgørende betydning for stabiliteten og sikkerheden i alle landene i regionen;
 3. beklager alle de massakrer, der er udøvet på Den Demokratiske Republik Congos territorium, og kræver, at de ansvarlige identificeres og stilles for retten, samt at der indledes en international efterforskning af alle disse begivenheder, navnlig massakrerne i det sydlige Kivu, der var yderst omfattende;
 4. genbekræfter sin støtte til princippet om de nuværende grænsers ukrænkelighed i henhold til ånd og bogstav i de relevante bestemmelser i FN- og Oau-pagterne; minder om, at alle etniske grupper og nationaliteter, der lever inden for disse grænser, har fuldt statsborgerskab og derfor skal nyde de samme rettigheder og den samme beskyttelse;
 5. glæder sig over den umiddelbart forestående afholdelse af den »nationale dialog« i Den Demokratiske Republik Congo, som alle aktive congolesere er blevet indbudt til at deltage i; opfordrer de forskellige congolesiske partier til at nå til enighed om en mægler så hurtigt som muligt for således at skabe mulighed for, at dialogen kan blive indledt; opfordrer med dette i tankerne myndighederne i Den Demokratiske Republik Congo til omgående at løslade alle politiske fanger og give partierne tilladelse til politisk virksomhed som led i dialogen og forberedelserne til valg;
 6. opfordrer Den Europæiske Union til at stille de midler, der er nødvendige for at støtte fredsinitiativet i Den Demokratiske Republik Congo, til rådighed;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

7. opfordrer EU-medlemsstaterne og de berørte AVS-lande til at arrestere de mennesker, der har begået folkemord og stille dem for retten eller udlevere dem;
8. opfordrer EU til både at optrappe sin humanitære bistand til regionen for at hjælpe til med at klare den fortsatte tilstedeværelse af flygtninge, samt bistanden til nabolandene for således at sætte dem i stand til at hjælpe tilbagevendte;
9. opfordrer alle parter i konflikten i Den Demokratiske Republik Congo til at sikre, at humanitære hjælpeorganisationer har ubegrænset og betingelsesløs adgang til nødlidende;
10. beklager drabene i det sydlige Burundi af FN-personale, der var på en humanitær mission, samt af burundiske borgere og soldater, og understreger, at det er bydende nødvendigt, at alle de parter, der er indblandet i konflikten i området omkring De Store Søer, tager alle nødvendigt skridt for at garantere sikre forhold for de mennesker, der er beskæftiget med at bringe humanitær bistand til området;
11. betoner endnu en gang betydningen af, at der under FN's og OAU's auspicier afholdes en international konference om fred, sikkerhed og stabilitet i området omkring De Store Søer med deltagelse af alle regeringerne i regionen;
12. henleder opmærksomheden på Den Europæiske Unions pligt til at støtte bestræbelserne på at gennemføre Lusaka-aftalen, og opfordrer den til straks at tage hensigtsmæssige politiske og økonomiske skridt med henblik på at sikre, at aftalen gennemføres korrekt;
13. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at opfylde de forpligtelser, de har indgået, med henblik på at kontrollere våbeneksporten til regionen og forhindre ulovlig salg af sådanne våben samt den narkohandel, som finansierer den;
14. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Rådet, Kommissionen, signatarerne til Lusaka-aftalen, FN's generalsekretær og OAU.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Angola

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Angola,
 - der henviser til EU's erklæring af 22. juli 1999,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds relevante resolutioner om Angola,
 - der henviser til OAU's og SADC's relevante beslutninger,
- A. der dybt beklager den genopblussede borgerkrig i Angola, som Savimbi og hans styrker stort set er ansvarlig for, idet dennes militære aktioner hovedsagelig har været målrettet mod civilbefolkningen og har resulteret i hundreder af døde og sårede og fordrivelse af tusinder af andre, hvorved der er blevet fremprovokeret en meget foruroligende humanitær situation,
 - B. der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner, hvori UNITA bebrejdes og fordømmes for ikke at have gennemført Lusaka-aftalen, og til den derpå følgende forværring af den politiske og militære situation i Angola,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- C. der henviser til, at det eneste håb om en varig fred i Angola ligger i en politisk løsning, der indebærer fuldstændig og betingelsesløs gennemførelse af de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd,
- D. der er dybt foruroliget over, at antallet af flygtninge og fordrevne er vokset dramatisk som følge af de seneste genopblussede fjendtligheder med en deraf følgende risiko for størstedelen af befolkningens liv og velbefindende,
- E. der henviser til, at Angolas befolkning lever i dyb fattigdom trods landets store naturressourcer, som anvendes til finansiering af konflikten,
1. fordømmer kraftigt genoptagelsen af krigen, hvilket er et alvorligt tilbageslag for fredsprocessen; kræver, at der udvises streng overholdelse af Lusaka-protokollen og FN's Sikkerhedsråds resolutioner om Angola, særligt med hensyn til demilitarisering og fuldstændig, øjeblikkelig og overvåget hjemsendelse af Jonas Savimbis styrker og respekt for forfatningen og de demokratiske institutioner, som er det eneste grundlag for en retfærdig løsning, der vil gøre det muligt for Angolas befolkning at leve i fred under et demokratisk styre;
 2. opfordrer Savimbi og hans styrker til at standse deres militære virksomhed og utvetydigt demonstrere, at de helhjertet vil genoptage dialogen med Angolas regering på grundlag af Lusaka-protokollen og FN's Sikkerhedsråds resolutioner, idet de sanktioner, som FN allerede har vedtaget, vil blive styrket, hvis dette ikke sker; opfordrer i den forbindelse regeringen til at reagere positivt på enhver aktion fra UNITAs side, som kunne fremme en afslutning af krigen;
 3. opfordrer FN og EU til at opretholde et stærkt internationalt pres på Savimbi, og opfordrer EU, dens medlemsstater og AVS-staterne til at samarbejde fuldt ud med FN's Sikkerhedsråds udvalg og dets to ekspertpaneler, navnlig i deres forsøg på at indsamle oplysninger, sikre gennemførelsen af alle sanktioner og styrke kontrollen med diamanthandelen, der har sit centrum i London og Antwerpen;
 4. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at gennemføre en undersøgelse af gennemførelsen af sanktioner, og især af, hvordan diamanthandelen foregår, og opfordrer den kraftigt til at yde støtte til arbejdet med at overvåge gennemførelsen af sanktioner ved Angolas grænser;
 5. glæder sig over den nylige genoprettelse af en beskeden FN-tilstedeværelse i Angola og genbekræfter, at den er af den opfattelse, at en fortsat FN-tilstedeværelse i Angola, herunder også en menneskerettighedskomponent, kan medvirke væsentligt til national forsoning uden at få indvirkning på de undersøgelser, der søger at fastslå det politiske og strafferetlige ansvar for menneskerettighedskrænkelserne;
 6. glæder sig over den aftale, der blev undertegnet for nylig, mellem Angolas regering og Verdensfødevareprogrammet (WFP), og opfordrer den angolanske regering og navnlig Savimbi og hans styrker, til fuldt ud at respektere menneskerettighederne og samarbejde med humanitære organisationer i forbindelse med ved leverancer af nødhjælpsforsyninger og garantere nødhjælpsorganisationernes personales sikkerhed og bevægelsesfrihed samt betingelsesløs adgang til de nødlidende;
 7. fordømmer brugen af personelminer i Angola, og anmoder EU om at yde støtte til minerydning som en nødhjælpsforanstaltning, navnlig på baggrund af deres massive spredning i de seneste måneder;
 8. opfordrer EU-medlemsstaterne, FN og det internationale samfund i almindelighed til fortsat at yde humanitær bistand til Angola, og anmoder Kommissionen om at stille de nødvendige midler til rådighed til at afhjælpe den humanitære krise, der er opstået gennem den nye strøm af flygtninge og fordrevne, og at yde støtte til minerydningsoperationer;
 9. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN's Sikkerhedsråd, OAU og UNITA.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i Etiopien og Eritrea**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

- A. der beklager den fortsatte krig mellem Eritrea og Etiopien, og som henviser til, at årsagen til krigen er en manglende aftale om demarkation af grænsen,
 - B. der henviser til, at konflikten har resulteret i titusinder af ofre, flygtninge og evakuerede og har påført civilbefolkningen i begge lande forfærdelige lidelser,
 - C. der henviser til, at befolkningen i både Etiopien og Eritrea lever under elendige forhold, for så vidt angår ernæring, sundheds- og uddannelsesfaciliteter, og at krigen afgjort forværrer de fremherskende sociale forhold i de to lande,
 - D. der henviser til, at OAU har foreslået en rammeaftale, der skal bringe konflikten til ophør, som er blevet accepteret både af den etiopiske og den eritreanske regering,
 - E. der henviser til, at OAU's stats- og regeringschefer, der mødtes i Algier den 12.-14. juli 1999, har vedtaget aftalerne om gennemførelsen af OAU-rammeaftalen om en afslutning på konflikten, og at disse aftaler er blevet accepteret af begge parter,
 - F. der henviser til, at OAU fremsatte forslag til tekniske bestemmelser i august 1999, der blev tiltrådt af den eritreanske regering, men som stadig ikke er blevet tiltrådt af Etiopiens regering,
 - G. der er fast overbevist om, at et maksimalt engagement fra hele det internationale samfunds side er nødvendigt for at få genetableret en fredsproces mellem de to lande,
- 1. fordømmer de fortsatte fjendtligheder mellem Eritrea og Etiopien og beklager dybt de store tab af menneskeliv, der har været tale om siden udbruddet af fjendtligheder mellem de to lande;
 - 2. støtter kraftigt OAU's fredspakke (rammeaftale, aftaler om gennemførelsen og tekniske bestemmelser), som garanterer en fredelig og lovlig løsning på konflikten;
 - 3. opfordrer kraftigt Etiopien til at tiltræde de tekniske bestemmelser, samt begge stater til at afslutte alle fjendtligheder, undertegne en våbenhvileaftale og gennemføre hele OAU's fredspakke;
 - 4. udtrykker sin fulde støtte til rammeaftalen og dens aftaler og udtrykker anerkendelse af OAU's bestræbelser og bestræbelserne fra alle dem, som har støttet organisationens bestræbelser på at finde en fredelig løsning på konflikten;
 - 5. opfordrer FN og OAU til at samarbejde snævert i deres bestræbelser på at sikre fuldstændig gennemførelse af rammeaftalen og dens aftaler, herunder indsætningen af militære observatører fra OAU's medlemstater;
 - 6. opfordrer Rådet og EU's medlemsstater til at være rede til at spille en rolle ved gennemførelsen af OAU's forslag, herunder udsending af en neutral international overvågningsstyrke, som skal indsættes langs grænsen mellem de to lande;
 - 7. understreger den rolle, som politiske styrker og det civile samfund spiller i bestræbelserne på at få konflikten løst på fredelig vis, både i Etiopien og Eritrea;
 - 8. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union til at træffe alle nødvendig foranstaltninger for at udvirke, at Etiopien accepterer og gennemfører OAU-fredspakken, og forhindre fortsatte menneskerettighedskrænkelser blandt de etniske eritreanere, der lever i Etiopien;

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

9. opfordrer det internationale samfund og navnlig Den Europæiske Union til at yde tilstrækkelig nødhjælp for at hjælpe alle de befolkninger, der er blevet fordrevet af konflikten, samt ofrene for masseudvisningerne og -deportationerne;

10. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, OAU og FN.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om Sierra Leone

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Sierra Leone,

— der henviser til EU's erklæring om Sierra Leone af 15. juli 1999,

A. der henviser til, at Sierra Leones regering og repræsentanterne for Den Revolutionære Forenede Front (RUF) undertegnede en fredsaftale i Togo den 7. juli 1999,

B. der udtrykker bekymring over, at fredsaftalen ikke gennemføres i henhold til tidsplanen, samt over forsoningsprocessens skrøbelighed,

C. der henviser til, at fredsaftalen har til formål at bringe en konflikt til ophør, som har krævet tusinder af civile ofre og har rystet det internationale samfund på grund af de omfattende grusomheder, der er begået mod kvinder og børn,

D. der er dybt bekymret over de mange flygtninge og fordrevne i Sierra Leone, som fortsat lever under utroligt elendige forhold på trods af landets store naturressourcer, hvoraf de fleste anvendes til finansiering af konflikten,

E. der henviser til, at sikring af et retfærdigt og rimeligt retssystem er en væsentlig forudsætning for, at der kan opstå forsoning og stabilitet i Sierra Leone, samt til, at de personer, der har begået menneskerettighedskrænkelser skal stilles for retten,

F. der henviser til, at der skal indsættes en fredsbevarende FN-styrke til overvågning af gennemførelsen af aftalerne,

G. der henviser til, at der kun kan findes en fredelig løsning i Sierra Leone gennem øget regionalt samarbejde og foranstaltninger til modvirkning af diamantsmugling, som for det meste kontrolleres af Den Revolutionære Forenede Front i de østlige provinser med forbindelser til nabolandene,

1. glæder sig over undertegnelsen af fredsaftalerne og opfordrer alle parter til strengt at gennemføre aftalens betingelser med henblik på at nå frem til en varig og fredelig løsning på en konflikt, som har forårsaget umådelige menneskelige lidelser for Sierra Leones befolkning;

2. udtrykker anerkendelse af alle de instanser, der har været impliceret i opnåelsen af denne aftale, for den rolle de har spillet, herunder navnlig FN's generalsekretærs særlige udsending og Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS);

3. opfordrer kraftigt Sierra Leones regering til ud fra en erkendelse af, at der ikke vil blive nogen fred uden retfærdighed, at etablere et retfærdigt retssystem, som vil gøre det muligt at stille de ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser for retten; er af den opfattelse, at magtdeling og etablering af ægte demokratiske institutioner og retsstatsprincipper er en væsentlig forudsætning for national forsoning;

(1) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

4. konstaterer, at der i henhold til fredsaftalen skal nedsættes en sandheds- og forsoningskommission, men er af den opfattelse, at der kun kan opnås fred, hvis de individuelle udøvere af alvorlige menneskerettighedskrænkelser drages til ansvar;
5. opfordrer Den Europæiske Union og FN til at udarbejde ad hoc-programmer for den fysiske, mentale og psykologiske rehabilitering af børn, som har deltaget i væbnet konflikt;
6. opfordrer Kommissionen til at mobilisere de nødvendige midler til humanitær bistand til landet, iværksætte et særligt program for rehabiliteringen af tidligere børnesoldater samt yde bistand til lemlæstede;
7. betoner, at uden et rehabiliteringsprogram for tidligere soldater, der finansieres behørigt, og en genopbygningsfond for civile, vil det blive vanskeligt at bevare freden på lang sigt;
8. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær og Sierra Leones regering.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om udviklingen af mineralressourcer inden for rammerne af den fremtidige AVS-EU-samarbejdsaftale og deres bidrag til en bæredygtig socioøkonomisk udvikling i AVS-landene

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

- A. der henviser til, at der er et potentiale for udvikling af størstedelen af minedriften i AVS-landene, ikke blot i industriel målestok — som kræver væsentlige investeringer — men også i form af små og mellemstore minedriftsoperationer, som kan skabe en lang række økonomiske aktiviteter i disse lande,
- B. der henviser til omfanget af mineralressourcer i AVS-landene samt til den nøglerolle, som minedrift vil komme til at spille i den bæredygtige og sociale udvikling i de fleste AVS-lande,
- C. der henviser til, at en bæredygtig udvikling af mineralressourcerne i AVS-landene er et opnåeligt mål, som specielt kræver et mere engageret og mere ansvarligt minedriftssamarbejde mellem AVS og EU, så AVS-landene får mulighed for at indtage den plads, der tilkommer dem, i en verdensøkonomi, som er blevet meget åben og konkurrencepræget,
- D. der henviser til, at det bidrag, som AVS-EU-samarbejdet har ydet til mineindustrien i det seneste årti, har været positivt trods de vanskeligheder, der har været,
- E. der henviser til, at de handicaps, som AVS-landene står over for inden for mineindustrien, ikke er uoverstigelige i betragtning af den fremgang, der har været tale om, både i andre udviklingsregioner og i nogle AVS-lande,
- F. der glæder sig over afholdelsen i Bruxelles den 26. og 27. juli 1999 af det første samrådsmøde mellem AVS-ministrene for minedrift, hvis konklusioner er et værdifuldt bidrag til de igangværende forhandlinger,
- G. der er bekymret over de problemer på minedriftsområdet, som parterne er stødt på i de igangværende forhandlinger, navnlig vedrørende omdannelsen af Sysmin til et mere fuldstændigt og effektivt specialværktøj, der er tilpasset AVS-landenes samt AVS- og AVS-EU-aktørernes nye og fremtidige behov,
- H. der er bekymret over den negative socioøkonomiske virkning af salget af guldreserver på det åbne marked, som centralbankerne i visse EU-lande har planlagt,

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- I. der desuden henviser til, at disse aktioner vil få en negativ indvirkning på investeringer i andre minedriftsoperationer, herunder også i lande, som ikke er guldproducenter, og potentielle producentlande,
 1. opfordrer Kommissionen og EU-medlemsstaterne til i de igangværende forhandlinger at indtage en mere positiv og konstruktiv holdning til drøftelserne om sektoren for mineralressourcer i AVS-landene og give større og mere specifik støtte til den med henblik på at fremme de initiativer, der er nødvendige for at sætte AVS-landene i stand til at opnå fuldt udbytte af et minedriftspotentiale, som stadig er meget underudnyttet;
 2. opfordrer kraftigt AVS-landene til at intensivere deres bestræbelser på at udvikle minedriften på en bæredygtig måde og sikre en gradvis og konkurrencedygtig integration af deres mineralressourceindustrier i verdensøkonomien;
 3. opfordrer EU-medlemsstaterne til at afstå fra enhver aktion, som kan skade udviklingsmålene i AVS-EU-partnerskabet, navnlig forstyrrende salg af guldreserver på det åbne marked;
 4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om indvandring

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,
 - der henviser til Amsterdam-traktaten, og navnlig til afsnit IV om visum, asyl og indvandringspolitikker,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om indvandrings- og asylpolitikken,
 - der henviser til Lomé-konventionens artikel 5 og bilag VI, hvori der mindes om princippet om ikke-diskriminerende behandling mellem EU-indvandrere og indvandrere fra tredjelande,
 - der henviser til den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder af 4. november 1950,
 - der henviser til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges status, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967,
- A. der henviser til, at traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab har økonomiske, sociale, kulturelle og politiske virkninger for indvandrere fra AVS-lande,
 - B. der henviser til forværringen af økonomierne i AVS-landene og den voksende migration,
 - C. der henviser til, at den økonomiske krise, den konstant stigende arbejdsløshed og problemer med at finansiere den sociale beskyttelse i visse EU-medlemsstater har resulteret i en voksende afvisning af vandrende arbejdstagere,
 - D. der henviser til, at Det Europæiske Fællesskab i dets udviklingspolitik hidtil har taget utilstrækkeligt hensyn til alle de forskellige spørgsmål vedrørende indvandrere, navnlig i samarbejdet med AVS-landene,
 - E. der henviser til, at den brede indfaldsvinkel, som EU slår til lyd for i indvandrerpolitikken, er både ønskelig og nødvendig,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

- F. der henviser til, at der i en europæisk indvandrerpolitik bør indgå kontrol med migrationspresset, forvaltning af migrationsstrømmene, integration af lovligt bosiddende tredjelandsstatsborgere, bekæmpelse af ulovlig indvandring samt alle former for forskelsbehandling,
- G. der henviser til, at de rigeste 20 % af verdens befolkning tegner sig for 85 % af den globale velstand, medens de fattigste 20 % kun tegner sig for 1,4 %; der henviser til, at absolut fattigdom er en faktor, som driver folk til at søge nye muligheder i EU-landene,
- H. der henviser til, at millioner af mennesker tvinges til at flygte på grund af borgerkrige, konflikter mellem stater, forfølgelse af politiske eller etniske årsager eller på grund af overbevisning, terror og ødelæggelse af grundlæggende faciliteter grund af naturkatastrofer,
- I. der henviser til, at flygtningebevægelser og migration i begyndelsen opstår inden for den samme region eller det samme land, samt til, at de har en massiv indvirkning på den sociale og økonomiske situation i lande og regioner, der grænser umiddelbart op til dem,
- J. der henviser til, at migration alt for ofte stadig betragtes som mænds migration i jagten på arbejde for at forsørge deres familier, som bliver tilbage, medens der ikke ofres nogen særlig opmærksomhed på det voksende antal indvandrerkvinder og deres særlige situation, selv om de lider under specielt fattige og usikre arbejds- og livsforhold,
- K. der henviser til, at EU-medlemsstaterne alle har ratificeret Genève-konventionen og således har forpligtet sig til at beskytte mennesker, der frygter forfølgelse på grund af race, religion, national eller social oprindelse, politisk tilhørsforhold eller religion,
- L. der er foruroliget og bekymret over de mange mennesker, der dør under deres forsøg på at finde tilflugt i EU, og over de til tider inhumane forhold, hvorunder de nægtes asyl og sendes tilbage, hvilket i nogle tilfælde koster dem livet,
- M. der henviser til, at der skal foretages en klar skelnen mellem asylpolitikken og indvandrerpolitikken,
1. kræver en konsekvent EU-indvandrerpolitik, som tager fat om de grundlæggende årsager til migration og menneskerettighedssituationen i oprindelseslandene; mener, at en sådan politik kræver en integreret fremgangsmåde fra EU's side, hvor indenlandske foranstaltninger skal gå hånd i hånd med udenrigspolitikken, udviklingspolitikken og økonomiske, sociale, kulturelle og humanitære foranstaltninger;
 2. opfordrer på denne baggrund EU til at udarbejde en hensigtsmæssig migrationspolitik, der er baseret på henstillingerne fra det sociale topmøde i København, og at iværksætte en dialog med AVS-partnere med henblik på at formulere forslag til politikker om investering i socialpolitikker og udvikling af et »borgernes samfund« i udviklingslandene; mener, at de igangværende forhandlinger om den efterfølgende Lomé-aftale bør behandle dette som et prioriteret spørgsmål;
 3. mener, at migrationsspørgsmål bør være en integreret del af EU's udviklingspolitik og skal være i overensstemmelse med politikkerne på områderne social-økonomisk støtte, familieplanlægning, uddannelse og sundhed, beskæftigelse, udryddelse af fattigdom og menneskerettigheder;
 4. opfordrer EU's medlemsstater til i højere grad end hidtil at sammenkæde den humanitære bistand med et varigt engagement, der skal tjene til at eliminere årsagerne til flygtningebevægelser i AVS-landene;
 5. genbekræfter i den forbindelse vigtigheden af, at fattigdommen bekæmpes som det primære mål for udviklingssamarbejdet, så der skabes mulighed for at sikre dækning de fattigste befolkningsgruppers elementære fornødenheder (navnlig i de traditionelle AVS-lande) ved at garantere grundlæggende sociale ydelser så som grundskoleuddannelse, elementær sundhedsvæsen, fødevarer sikkerhed og vandforsyning;
 6. mener, at udviklingen af en sammenhængende kriseforebyggelsespolitik i væsentlig grad kan medvirke til at begrænse de flygtningebevægelser, der opstår på grund af voldelige konflikter;
 7. mener, at migrationspresset bør mildnes gennem sammenhængende og omfattende nationale og regionale udviklingsplaner i samarbejde med de lokale samfund;

8. gør opmærksom på, at det er nødvendigt at bekæmpe de økonomiske og sociale årsager til migration gennem en fleksibel og projekt-baseret indfaldsvinkel med inddragelse af udviklingsorganerne og med særlig hensyntagen til de unge i udviklingslandene;
 9. betoner, at det er særlig vigtigt, at der ydes EU-bistand til tilbagevendte og støtte til rehabiliteringsforanstaltninger på stedet, og mener i den forbindelse, at et af de prioriterede mål bør være støtte til hjemsendelse af militært personale;
 10. opfordrer EU-medlemsstaterne til at øge deres samarbejde med internationale organisationer som UNHCR og lokale ngo'er på området for humanitær bistand, konfliktlösungsstrategier og rehabiliteringsforanstaltninger på stedet;
 11. udtrykker bekymring over den alarmerende situation for vandrende AVS-arbejdstagere og tilskynder til forhandlinger om en bedring af situationen gennem samarbejde og samråd mellem EU og AVS-landene;
 12. mener, at det er ønskeligt, at der tages passende hensyn indvandrerkvinders situation i EU ved at give dem adgang til sociale ydelser, uddannelsesmæssige ressourcer og kommunikationsmidler samt ved at beskytte dem mod udbytende beskæftigelsesvilkår, navnlig i private husholdninger eller i sexindustrien;
 13. bekræfter igen, at enhver, som søger asyl, ikke gør andet end at udøve en grundlæggende ret, og gør opmærksom på, at EU-medlemsstaterne i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser skal sikre, at denne ret opfyldes;
 14. betoner, at der på denne baggrund skal foretages en omhyggelig skelnen mellem de meget forskellige spørgsmål om retten til at anmode om asyl i overensstemmelse med Genève-konventionen og protokollen fra 1967, og indvandrerpolitikker, som skal udvides til at omfatte foranstaltninger mod ulovlig indvandring og integration af lovligt bosiddende tredjelandstatsborgere;
 15. mener, at retssituationen for tredjelandstatsborgere, som er lovligt bosiddende i en medlemsstat, bør forbedres, og kræver, at der garanteres respekt for menneskerettighederne og menneskelig behandling af indvandrere med en uregelmæssig status under alle omstændigheder, navnlig på sundheds- og uddannelsesområdet;
 16. betoner, at det er vigtigt i samarbejde med udviklingslandene at udvikle en sammenhængende og samordnet politik for hjemsendelse af ulovlige indvandrere og hjemtagelse af deres statsborgere;
 17. opfordrer EU til at leve op til sine forpligtelser og gennemføre en politik, som vil hjælpe AVS-landene med at opnå en socialt og miljømæssig bæredygtig udvikling for således at bekæmpe migration;
 18. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen og FN's Højkommissariat for Flygtninge.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om situationen i Somalia**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Somalia,

- A. der henviser til en mundtlig redegørelse fra OAU's observatør om, at situationen i Somalia er karakteriseret af manglende politisk vilje fra hovedaktørernes og lederne af de væbnede grupperingers side til at arbejde hen imod en omfattende national forsoningsproces,
- B. der bemærker den indsats, der er gjort af OAU's Stående Udvalg om Somalia, der henhører under IGAD-medlemsstaternes auspicier og indbefatter Egypten, Den Europæiske Union, FN og USA,
- C. der henviser til, at Somalia stadig er deltager som stat i konventionen om AVS-EU-samarbejdet, og til, at Den Paritetiske Forsamling derfor har pligt til at overvåge udviklingen i landet,
1. genbekræfter, at Somalias suverænitet, enhed og territoriale integritet er et udeleligt hele, og at landet skal bestå som en udelelig stat;
2. udtrykker bekymring over de langsomme fremskridt, der gøres hen imod fred, stabilitet og national forsoning i Somalia;
3. betoner, at somalierne selv bærer hovedansvaret for genoprettelsen af fred i Somalia, og opfordrer lederne af alle somaliske grupperinger til at opnå større enighed og reagere positivt på de bestræbelser, der gøres på regionalt og internationalt plan for at opnå fred og national forsoning i Somalia;
4. beklager genoptagelsen af kampene mellem rivaliserende grupperinger i nogle dele af Somalia og den ekstremt negative indvirkning på den humanitære situation og for civilbefolkningen;
5. beklager desuden den voksende indblanding fra udlandet og, at der cirkulerer våben internt i landet til trods for den våbenembargo, der blev indført over for Somalia i henhold til Sikkerhedsrådets resolution nr. 733 (1992), og henstiller kraftigt til alle de berørte parter nøje at overholde betingelserne i denne resolution og afstå fra alle aktioner, der kan føre til en forværring af situationen i Somalia og hindre bestræbelserne på at fremme fred, stabilitet og national forsoning i landet;
6. glæder sig over den indsats, der gøres i OAU's Stående Udvalg, som samordnes af Etiopien, for at fremme fred og national forsoning i Somalia;
7. appellerer til det internationale samfund om fortsat at yde humanitær bistand til de nødlidende i Somalia;
8. opfordrer Den Paritetiske Forsamlings formandskab til at overveje udsendelse af en undersøgelsesmission til Somalia for at vurdere situationen på stedet, opnå et tilsagn fra de forskellige berørte parter og forelægge en rapport så hurtigt som muligt;
9. opfordrer Den Europæiske Union, FN og OAU til at deltage i en sådan mission;
10. vedtager, at Den Paritetiske Forsamling fortsat skal overvåge situationen i Somalia;
11. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet og Kommissionen samt til FN's og OAU's generalsekretær.

(¹) Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

BESLUTNING ⁽¹⁾**om dr. Julius Nyereres død**

Den Paritetiske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999,

1. udtrykker i anledning af dr. Julius Nyeres død sin dybeste medfølelse med hans familie og Tanzanias befolkning;
2. hædrer dr. Nyerere for den store indsats, han har gjort for sit folk ved at føre det frem til frihed og gennem oprettelsen af Den Afrikanske Enhedsorganisation (OAU);
3. hædrer ham navnlig for hans forståelse for uddannelses store betydning, hvilket fremgår af, at han fik tilnavnet »walimu« (lærer), for den indsats, han gjorde for at føre Afrika ind i post-kolonitiden, og for hans bestræbelser på at bringe varig fred til området omkring De Store Søer, bestræbelser han fortsatte, indtil sygdom satte en stopper herfor;
4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Tanzanias myndigheder.

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).